༄། །ཕྱག་རྒྱ་ཆེ་པོ་ལྔ་ལྡན་གྱི་གསལ་བྱེད་ནོར་བུའི་ཕྲེང་བ་ཞེས་བྱ་བ་
བཞུགས་སོ། །

chak gya ché po nga den gyi sel jé nor bü trengwa zhé jawa zhuk sok

The Jewel Garland

An Elucidation of the Five-Fold Mahāmudrā

Drikung Dharmakirti Edition
North Carolina
September 2025

༄། །ཨོཾ་སྭ་སྟི། གང་ཞིག་རང་བཞིན་འོད་གསལ་ཆོས་ཀྱི་དབྱིངས། །མ་འགགས་གློ་བུར་རྟོག་པའི་མཚན་མ་དང་། །གཉིས་མེད་ཟུང་འཇུག་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོའི་དོན། །མངོན་གྱུར་བླ་མའི་ཞབས་ལ་གུས་པས་འདུད། །མདོ་རྒྱུད་བསྟན་འཆོས་རྒྱ་མཚོ་ཆེན་པོ་ཡི། །སྙིང་པོར་གྱུར་པ་ལྔ་ལྡན་ནོར་བུ་འདི། །བླ་མའི་མན་ངག་དེད་དཔོན་ལས་བྱུང་བ། །མ་ནོར་གསལ་བར་འདིར་ནི་བྲི་བར་བྱ། །

oṃ svasti!

To you guru who has made manifest the meaning of *mahāmudrā*—
Nondual union of the naturally luminous *dharmadhātu*
And unceasing, adventitious display of thoughts—
At your feet, I respectfully bow.

This Fivefold Jewel, which is the very essence
Of the great ocean of sutras, tantras, and *śāstra*s,
Has come from the pith instructions of the guru, our guide.
Here, I shall write it down clearly and without error.

དེ་ལ་འདིར་མདོ་རྒྱུད་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྙིང་པོའི་དགོངས་དོན། བླ་མ་གོང་མ་རྣམས་ཀྱི་དགོངས་པ་ཚེ་གཅིག་ལུས་གཅིག་ལ་རྡོ་རྗེ་འཆང་ཆེན་པོ་མངོན་དུ་བྱེད་པའི་མན་ངག་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོ་ལྔ་ལྡན་འདི་ལ་དོན་གསུམ་སྟེ། སྔོན་འགྲོ་དང་དངོས་གཞི་རྗེས་སོ། །

Herein, the essential meaning of all sutras and tantras, the realization of the previous masters, is the pith instruction for actualizing the great Vajradhara in a single lifetime and a single body: the Fivefold Mahāmudrā. This has three parts: the preliminaries, the main practice, and the conclusion.

The Preliminaries

དང་པོ་ལ་གཉིས་ཏེ། ཐུན་མོང་དང་ཁྱད་པར་རོ། །

The first part has two sections: the common and the special preliminaries.

A. The Common Preliminaries

ཐུན་མོང་ལ་གཉིས་ཏེ། རྒྱུད་དག་པར་བྱེད་པ་ཡི་གེ་བརྒྱ་པའི་ཁྲིད། ཚོགས་རྫོགས་པར་བྱེད་པ་མཎྜལ་གྱི་ཁྲིད་དོ། །

The common preliminaries have two parts: the instructions on the Hundred-Syllable Mantra to purify the mindstream, and the instructions on *maṇḍala* offering to complete the accumulations.

1. Purifying the Mindstream: The Hundred-Syllable Mantra

དང་པོ་ནི། དབེན་པའི་གནས་སུ་སྟན་བདེ་བ་ལ་ལུས་སྐྱིལ་ཀྲུང་བཅའ། རྐེད་པ་དྲང་པོར་བསྲང་། ལག་མཉམ་གཞག་གི་ཕྱག་རྒྱ་ལྟེ་འོག་ཏུ་བཅའ། མིག་སྣ་རྩེར་གཏད། ལྕེ་ཡ་རྐན་ལ་རེག་ཙམ་བྱ། སོ་དང་མཆུ་རང་ལུགས་སུ་བཞག །དབུགས་ཅི་བདེར་བཞག་སྟེ།

Firstly, in a secluded place, sit on a comfortable cushion in vajra posture. Straighten the spine. Place the hands in the gesture of meditative equipoise below the navel. Gaze at the tip of the nose. Let the tongue lightly touch the upper palate. Leave the teeth and lips in their natural position. Let breath flow comfortably.

རྡོ་རྗེ་ཕྲེང་བ་ལས། སྒྲུབ་པོ་བདེ་བའི་སྟན་འདུག་སྟེ། །མིག་ནི་སྣ་རྩེར་གཏང་བྱས་ནས༏ ༏ སྣ་ནི་ལྟེ་བའི་ཚད་དུ་བཞག །ཕྲག་གོང་མཉམ་ལ་ལྕེ་རྐན་སྦྱར། །སོ་དང་མཆུ་ནི་བདེ་བར་བཞག །དབུགས་ཀྱི་འབྱུང་རྔུབ་གློད་ནས་ནི། །ཙུང་ཟད་ཙུང་ཟད་རྩོལ་བྲལ་བས། ཇི་ལྟ་བ་བཞིན་འབྱུང་རྔུབ་ནི། །སེམས་དཔའི་སྐྱིལ་ཀྲུང་ལེགས་གནས་པས། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་བྱས་ལ།

From the *Vajra Garland Tantra*, it is said:

> The practitioner should sit on a
> comfortable cushion;
> Directing the eyes to the tip of the nose,
> And placing the nose in line with the navel.

The shoulders are level, the tongue is
joined to the palate,
And the teeth and lips are placed at ease.
Having relaxed the exhalation and
inhalation of breath,
Little by little, free from effort,
The breath exhales and inhales just as it is.
Thus, one is well-seated in the bodhisattva
posture.

You should practice in accordance with this teaching.

དལ་འབྱོར་ཐོབ་དཀའ་བ། འཆི་བ་མི་རྟག་པ། ལས་རྒྱུ་འབྲས། འཁོར་བའི་ཉེས་དམིགས་བསམ་པར་བྱ་སྟེ། རྒྱལ་བའི་ཡུམ་ལས། གྲོགས་དག་མིར་གྱུར་པ་ནི་དཀོན། ། དལ་བ་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་ནི་ཉུང་། །འཁོར་བ་ལས་ཐར་པ་ནི་དཀོན། །དེ་ལྟར་ཡིན་གྱི། ངལ་བ་ཆུང་གསོན་པར་མ་བྱེད་ཅིག །ཕྱིས་འགྱོད་པར་འགྱུར་ཏ་རེ། ཞེས་གསུངས་པས།
One should contemplate the difficulty of obtaining the freedoms and advantages, impermanence and death, karmic cause and effect, and the faults of *saṃsāra*. From the *Mother of the Victorious Ones,* the *Prajñāpāramitā Sūtras*, it is said:

Friends, to become a human is rare;

A perfect state of leisure is scarce;
Liberation from *saṃsāra* is rare.
Since it is so, do not waste your efforts!
Later, you will surely be filled with regret."

དལ་འབྱོར་གྱི་ལུས་དེ་ལྟ་བུ་ཐོབ་ཀྱང་རྟག་པ་མ་ཡིན་ཏེ། མཚན་མ་བཟང་པོའི་མདོ་ལས། སང་ཙམ་འཆི་འམ་སུས་ཤེས་ཀྱིས། །དེ་རིང་ཉིད་དུ་བསྟན་ཏེ་བྱ། །འཆི་བདག་སྡེ་ཆེན་དེ་དང་ནི། །བདག་ཉིད་བཤེས་པ་མ་ཡིན་ནོ། །ཞེས་གསུངས་པས།

Even though one has obtained such a body of freedoms and advantages, it is not permanent. From the *Sutra of Auspicious Signs*, it is said:

Who knows if death will come as soon as tomorrow?
Therefore, one must apply oneself this very day.
With that great commander, Lord of Death,
I have no treaty of friendship.

འཁོར་བའི་སྡུག་བསྔལ་ལས་ཐར་བར་བྱེད་པ་ལ། དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་སྐྱབས་སུ་འགྲོ་ཞིང་བཅོམ་ལྡན་འདས་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའི་བསྒོམ་བཟླས་བྱ་སྙམ་དུ་སེམས་བསྐྱེད།

To be liberated from the sufferings of *saṃsāra*, generate the motivation, thinking:

I go for refuge in the Three Jewels and will

practice the meditation and recitation of Bhagavān Vajrasattva.

རང་ཡི་དམ་། དྲུ་བསྒོམས་པའི་སྤྱི་བོར་ཟླ་བའི་དཀྱིལ་འཁོར་ཉ་ཡོངས་སུ་གང་བའི་དབུས་སུ། སྐད་ཅིག་གིས་ཧཱུྃ་དང་རྡོ་རྗེ་ཡོངས་སུ་གྱུར་བ་ལས། བཅོམ་ལྡན་འདས་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའ་སྐུ་མདོག་གངས་རིའི་རྩེར་ཉིམའི་འོད་ཀྱིས་རེག་པ་ལྟར་དཀར་བ། ཞབས་ཕྱེད་སྐྱིལ་མཛད་པ། ཕྱག་གཉིས་ཀྱིས་གཡས་རྡོ་རྗེ་ཐུགས་ཀར་འཛིན་ཅིང་། གཡོན་དྲིལ་བུ་དཀུར་བརྟེན་པ། རིན་པོ་ཆེའི་རྒྱན་སྣ་ཚོགས་ཀྱིས་བརྒྱན་པ།

You are the *yidam*. Above your head, on a full moon disc, a HŪṂ and vajra instantly transform into Bhagavān Vajrasattva. His exalted body is white, like the peak of a snow mountain touched by the rays of the sun. His legs are crossed. With his two hands, the right holds a vajra at his heart, and the left holds a bell resting on his hip. He is adorned with various jewel ornaments.

དེའི་ཐུགས་ཀར་ཟླ་བའི་དབུས་སུ་ཧཱུྃ་ལ་ཡི་གེ་བརྒྱ་པའི་སྔགས་ཀྱིས་བསྐོར་བའི་ཧཱུྃ་ལས་འོད་ཟེར་འཕྲོས་སེམས་ཅན་གྱི་སྒྲིབ་པ་སྦྱངས། སངས་རྒྱས་དང་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐུགས་ཀ་ནས་བདུད་རྩིའི་རྒྱུན་བཀུག་ཧཱུྃ་ལ་ཐིམ། དེ་ལས་བདུད་རྩིའི་རྒྱུན་བབ་སྐུའི་དབྱིབས་བརྒྱུད་ཞབས་གཡས་པའི་མཐེ་བོང་གི་རྩེ་ནས་བབ། རང་གི་སྤྱི་བོའི་གཙུག་ནས་ཞུགས་པས། ཚེ་འཁོར་བ་ཐོག་མེད་ཀྱི་སྡིག་པ་དང་སྒྲིབ་པ་ཉེས་ལྟུང་གི་ཚོགས་ཐམས་ཅདས་ཆུས་དེ་དཔ་བཞིན་དུ་འོག་ཕྱོགས་དབང་པོའི་སྒོ་རྣམས་ནས་ཐོན།

བདུད་རྩིའི་རྒྱུན་མས་བརྟན་ཡར་འཁྱིལ་ནས་གང་། དེ་ནས་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱི་ཐུགས་ཀའི་ཧཱུྃ་ལ་སྔགས་ཀྱིས་བསྐོར་བ་ལ་དམིགས་ཏེ་བཟླས་པ་བྱའོ། །

At his heart center, in the middle of a moon disc, is a *hūṃ* surrounded by the Hundred-Syllable Mantra. From this HŪṂ, light rays emanate, clearing the obscurations of sentient beings. Streams of elixir are invoked from the hearts of all buddhas and bodhisattvas,. They dissolve into the *hūṃ*. From there, a stream of elixir descends, flows through his body, emerging from the tip of his right big toe. The stream enters the crown of your head, and all the collections of misdeeds, obscurations, and transgressions from beginningless samsaric lifetimes are washed away, like dirt by water, and exit from the lower orifices of your body. The stream of elixir fills you from below, swirling upwards. Then, focusing on the *hūṃ* surrounded by the mantra at the heart of the Bhagavān, recite the mantra.

ཐུན་གྱི་མཐར། བདག་ནི་མི་ཤེས་རྨོངས་པ་སྟེ། །དམ་ཚིག་ལས་ནི་འགལ་ཞིང་ཉམས། །བླ་མ་མགོན་པོས་སྐྱབས་མཛོད་ཅིག །ཅེས་སོགས་གསོལ་བ་བཏབ་པས། བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་གནང་བ་བྱིན་ཏེ། རིགས་ཀྱི་བུ་ཁྱོད་ཀྱི་དམ་ཚིག་ཉམས་ཆག་དང་སྡིག་སྒྲིབ་དག་པ་ཡིན་ནོ། །ཞེས་གསུངས་པར་མོས་ལ། མཐར་བཅོམ་ལྡན་འདས་རང་ལ་རང་གི་

ལུས་ངག་ཡིད་གསུམ་དང་དབྱེར་མེད་དུ་གྱུར་ཏེ། སྣང་སྟོང་ཟུང་འཇུག་གི་དོན་ལ་མཉམ་
པར་བཞག་གོ །

At the end of the session, pray:

I am ignorant and bewildered;
I have transgressed and broken my *samaya*s.
O Guru-Protector, grant me refuge!

The Bhagavān grants his assent. You should then have faith that he responds with:

Child of the family, your broken *samaya*s,
negativities, and obscurations are cleared!

Finally, the Bhagavān dissolves into you, becoming inseparable from your own body, speech, and mind. You then rest in meditative equipoise on the meaning of the union of appearance and emptiness.

2. Perfecting the Accumulations: Maṇḍala Offering

གཉིས་པ་ཚོགས་རྫོགས་པར་བྱེད་པ་མཎྜལ་ལ་གཉིས། སྒྲུབ་པའི་མཎྜལ་དང་། མཆོད་
པའི་མཎྜལ་ལོ། །དང་པོ་ནི། རབ་རིན་པོ་ཆེའི་མཎྜལ། འབྲིང་ས་དང་ཤིང་གི་མཎྜལ། རིན་
པོ་ཆེ་ཡིན་ན་སོར་བཞི་པ་ཡན་ཆད་འབྱུལ་དུ་རུང་། ས་ཤིང་ཡིན་ན་ཁྲུ་གང་ལས་ཆུང་བ་
འབྱུལ་དུ་མི་རུང་། དེ་ལྟར་མཎྜལ་གང་ཡིན་ཀྱང་རྒྱུ་དང་དབྱིབས་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་
གཅིག་དགོས་པས། དྲི་མ་དང་ནག་ཚགས་ལ་སོགས་པ་མེད་པར་ཕྱིས་ཏེ། ཇི་ལྟར

མཎྜལ་རྡུལ་དང་བྲལ་བ་དེ་ལྟར་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ལས་དང་ཉོན་མོངས་ཤེས་བྱའི་
སྒྲིབ་པ་རྣམས་དག་པར་བསམ།

The second part, perfecting the accumulations through *maṇḍala*-offering has two aspects: the *maṇḍala* of accomplishment and the *maṇḍala* of offering. For the first, the best *maṇḍala* is made of precious materials; middling ones are of earth or wood. If it is made of precious materials, it is suitable to offer a *maṇḍala* of four finger-widths or larger. If it is of earth or wood, it is not suitable to offer one smaller than a cubit. Whatever the *maṇḍala* is, its material and form must be excellent. Wipe it clean so that it is free from stains, blemishes, and so forth. Just as the *maṇḍala* is free from dust, think that the karmic, emotional, and cognitive obscurations of all sentient beings are cleared.

ཨོཾ་བཛྲ་བྷེ་ཀ་ཏ་མ་ཨཱཿཧཱུྃ། དེའི། དབུས་སུ་ཆོམ་བུ་གཅིག་དགོད། གདན་བཀོད་པ་
མཆོག་དང་ལྡན་པའི་སྟེང་དུ་སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་འདུས་པའི་སྐུ་བླ་མ་རྡོ་རྗེ་འཆང་གི་
རྣམ་པར་བཞུགས་པར་བསམ། མདུན་དུ་ཆོམ་བུ་གཅིག་དགོད། གདན་བཀོད་པ་མཆོག་
དང་ལྡན་པའི་སྟེང་དུ་ཡི་དམ་གྱི་ལྷ་ཚོགས་བཞུགས་པར་བསམ། གཡས་སུ་ཆོམ་བུ་
གཅིག་དགོད། སངས་རྒྱས་དཀོན་མཆོག་བཞུགས་པར་བསམ། རྒྱབ་ཏུ་ཆོམ་བུ་གཅིག་

དགོད། ཆོས་དཀོན་མཆོག་བཞུགས་པར་བསམ། གཡོན་དུ་ཚོམ་བུ་གཅིག་དགོད། དགེ་འདུན་དཀོན་མཆོག་བཞུགས་པར་བསམ། ཏིང་ངེ་འཛིན་རྒྱལ་པོའི་མདོ་ལས། ཇི་ལྟར་མི་གང་ཐུབ་པ་ཟླ་བ་ཡིད་ལ་དྲན་བྱེད་པ། །དེ་ཡི་མདུན་ན་རྟག་ཏུ་ཐུབ་པར་བཞུགས། །ཞེས་གསུངས་པས། དེ་དག་གསལ་བར་དམིགས་ལ།

OṂ VAJRA BHŪMI ĀḤ HŪṂ. In its center, place one pile. Imagine that upon an excellently arranged seat sits the guru in the form of Vajradhara, the embodiment of all buddhas. In front, place one pile and imagine that upon an excellently arranged seat sit the hosts of *yidam* deities. To its right, place one pile and imagine that the Buddha Jewel is seated there. Behind, place one pile. Imagine that the Dharma Jewel is there. To the left, place another pile and imagine the Saṅgha Jewel seated there. From the *Samādhirāja Sūtra*:

> Whoever brings the moon-like Sage to mind, before them the Sage will ever abide.

Thus, visualize them clearly.

གཉིས་པ་མཆོད་པའི་མཎྜལ་ནི། མཎྜལ་གཞན་ཡོད་ན་སྔ་མ་དེ་ཀ་རང་ལ་བཞག །མེད་ན་དེ་དག་མདུན་གྱི་ནམ་མཁར་བཏེགས་པ་ལ། མཎྜལ་དེ་ཉིད་ལེགས་པར་ཕྱིས་སྟེ། དབུས་

སུ་རི་བོ་མཆོག་རབ། ཤར་ལུས་འཕགས་པོ། ལྷོ་འཛམ་བུ་གླིང་། ནུབ་བ་གླང་སྤྱོད། བྱང་སྒྲ་མི་སྙན། ཉི་མ་དང་ཟླ་བ། དབུས་སུ་ལྷ་དང་མིའི་དཔལ་འབྱོར་ལོངས་སྤྱོད་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པས་བྱུར་བུར་གཏམས་པ། སེམས་དཔའ་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོའི་རྣམ་པར་ཐར་པ་ལས་བྱུང་བའི་མཆོད་པའི་སྤྲིན་ཕུང་བསམ་གྱིས་མི་ཁྱབ་པར་མོས་ལ།

For the second, the offering *maṇḍala*: if you have another *maṇḍala* plate, leave the previous one as it is. If not, visualize that assembly in the space before you. Wipe the *maṇḍala* plate well. In the center is Mount Meru; in the east, Videha; in the south, Jambudvīpa; in the west, Godānīya; and in the north, Kuru. There are the sun and the moon. The center is filled to overflowing with the glorious and perfect riches of gods and humans. Imagine inconceivable clouds of offerings arising from the complete liberation account of Bodhisattva Samantabhadra.

ངག་ཏུ། ས་གཞི་སྤོས་ཆུས་བྱུགས་ཤིང་མེ་ཏོག་བཀྲམ། །རི་རབ་གླིང་བཞིས་ཉི་ཟླས་བརྒྱན་པ་འདི། །སངས་རྒྱས་ཞིང་དུ་དམིགས་ཏེ་ཕུལ་བ་ཡིས། །འགྲོ་ཀུན་རྣམ་དག་ཞིང་ལ་སྤྱོད་པར་ཤོག །ཅེས་སོགས་ཀྱིས་ཕུལ་ལ།

Verbally offer it with the words:

> This ground, sprinkled with scented waters
> and strewn with flowers,

Adorned with the Supreme Mountain, four continents, sun and moon,
I hold in mind as a buddhaland and offer it —
May all wandering beings experience such a pureland.

བླ་མ་དམ་པ་རྣམས་བདག་གི་ལུས་ལོངས་སྤྱོད་དགེ་བའི་རྩ་བ་རྣམས་མཆོད་པར་འབུལ་ལོ། །བཞེས་སུ་གསོལ་ལོ། །ཡི་དམ་གྱི་ལྷ་འཕགས་པ་དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་བདག་གི་ལུས་ལོངས་སྤྱོད་དགེ་བའི་རྩ་བ་རྣམས་མཆོད་པར་འབུལ་ལོ། །བཞེས་སུ་གསོལ་ལོ། །ཞེས་པ་དང་། ཡང་བླ་མ་ཡི་དམ་འཕགས་པ་དཀོན་མཆོག་གསུམ། བདག་ལ་རྟོགས་པ་མཆོག་ཏུ་གྱུར་པ་བསྐྱེད་པར་མཛད་དུ་གསོལ། ཞེས་གསོལ་བ་མང་དུ་གདབ།

Also say:

To you sublime gurus, I offer my body, possessions, and roots of virtue as an offering. Please accept them. To you *yidam* deities and you noble Three Jewels, I offer my body, possessions, and roots of virtue as an offering. Please accept them.

And also:

O gurus, *yidam*s, and noble Three Jewels, I pray that you generate supreme realization within me.

Supplicate in this way many times.

དེའང་ཚོགས་རྫོགས་པ་ལ་མཎྜལ་འདིགཔ་ཆེ་སྟེ། རྒྱལ་བའི་ཡུམ་ལས། ཇི་སྲིད་དགེ་བའི་རྩ་བ་ཡོངས་སུ་མ་རྫོགས་པ། །དེ་སྲིད་སྟོང་ཉིད་དམ་པ་དེ་ནི་ཐོབ་མི་འགྱུར། །ཅེས་གསུངས་སོ། །དེ་ནས་ཐུན་འཇོག་དུས། ཚོགས་ཞིང་རང་ལ་བསྟིམ་ལ་དབྱེར་མེད་དུ་ཟབ་མོའི་དོན་ལ་བཞག་གོ།

This *maṇḍala* offering is very important for completing the accumulations. From *The Mother of the Victorious Ones*:

> As long as the roots of virtue are not completely perfected, one will not attain sublime emptiness.

Then, at the end of the session, dissolve the field of accumulation into yourself and rest in the profound meaning of inseparability.

B. The Special Preliminary

༄༅ གཉིས་པ་ཁྱད་པར་གྱི་སྔོན་འགྲོ་ལ་གསུམ་སྟེ། བྱམས་པ་དང་། སྙིང་རྗེ་དང་། བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་བསྒོམ་པའོ། །དེ་ཡང་རྗེ་རིན་པོ་ཆེའི་ཞལ་ནས། བྱམས་དང་སྙིང་རྗེའི་རྟ་ཐོ་ལ། །གཞན་ཕན་གྱི་དཀྲུས་ཐོག་མ་བཅད་ན། །མཁའ་འགྲོ་ལྷ་མིའི་འོར་ཆེ་མི་འབྱུང་བས། །སེམས་སྔོན་འགྲོ་འདི་ལ་ནན་ཏན་མཛོད། །

The second part, the special preliminary, has three sections: cultivating loving-kindness, compassion, and bodhicitta. As our Precious Lord said:

> If the steed of love and compassion
> Does not run for the benefit of others,
> It will not be rewarded by gods or humans.
> Attend earnestly therefore, to this
> foundational attitude.

1. Loving-Kindness

ཅེས་པས་དང་པོ་ལ་བཞི་སྟེ། བྱམས་པ་སྐྱེ་བར་བྱེད་པའི་རྒྱུ། བྱམས་པའི་ངོ་བོ། བྱམས་པའི་བོགས་འདོན། བྱམས་པའི་བྱེད་ལས་སོ། །

Loving-kindness has four parts: the cause for generating loving-kindness, the essence of loving-kindness, the enhancement of loving-kindness, and the function of loving-kindness.

དང་པོ་ནི། རང་གི་ཕ་མ་དང་མཁན་སློབ་ལ་སོགས་ཀྱི་དྲིན་དྲན་པའི་སྒོ་ནས་སྐྱེ། དེའི་ནང་ནས་ཀྱང་ཕ་མ་དྲིན་ཆེ། དྲིན་ཇི་ལྟར་ཆེན། རིརབ་ཙམ་གྱི་ཟས་བྱིན། ལྷོ་སྤྱིན་ཙམ་གྱི་གོས་བསྐོན། རྒྱ་མཚོ་ཙམ་གྱི་ནུ་ཞོ་བླུད། བཤེར་བ་ཐམས་ཅད་ནི་ཕྱིས། སྐྱམ་པ་ཐམས་ཅད་ནི་བརླན་པར་བྱས། དེ་ལྟར་དྲིན་དྲན་པར་བྱེད་པ་དེ་བྱམས་པའི་སེམས་སྐྱེ་བར་བྱེད་པའི་རྒྱུ་ཡིན།

First, the cause: It arises from remembering the

kindness of one’s parents, abbots, teachers, and so on. Among these, the kindness of one’s parents is greatest. How great is their kindness? They have given food as vast as Mount Meru, clothed us in garments as plentiful as the southern clouds, and given milk as vast as the ocean. They have wiped away all that was wet and moistened all that was dry. Remembering such kindness is the cause for generating the mind of loving-kindness.

གཉིས་པ་བྱམས་པའི་ངོ་བོ་ནི། བྱམས་པ་གཅེས་ཕྲུག་མཐོང་ན་སྐྱེ། ཞེས་གསུངས་པས། དྲིན་ཆེ་བ་རྣམས་ལ་བྱམས་ལྷང་གིས་འབྲལ་མི་ཕོད་པ་དེ་བྱམས་པའི་ངོ་བོ་ཡིན།

Second, the essence of loving-kindness: As it is said, “Loving-kindness arises upon seeing a cherished child.” Therefore, the vivid love for those who have shown great kindness, such that you cannot bear to be apart from them—that is the essence of love.

གསུམ་པ་བྱམས་པའི་བོགས་འདོན་ལ་གཉིས་ཏེ། ཕ་བའི་མ་ལ་བརྟེན་ཏེ་བསྒོམ་པ་དང་། དེ་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ལ་སྤེལ་ཏེ་སྒོམ་པའོ། །དང་པོ་ནི། གོང་དུ་བརྗོད་པ་ལྟར་དྲིན་དྲན་པའི་སྒོ་ནས་ཡིད་རྩེ་གཅིག་ཏུ་མ་ལ་བྱམས་པ་བསྒོམ། དེ་ལྟར་ཡང་དང་ཡང་དུ་བསྒོམས་པས། དྲིན་ཆེ་བའི་མ་དེ་ལ་བྱམས་ལྷང་གིས་སོང་ནས་འབྲལ་སྙིང་མི་འདོད་པ་གཅིག་

འབྱུང་ངོ།

Third, the enhancement of loving-kindness has two parts: cultivating loving-kindness based on one’s present mother, and extending that to all sentient beings. Firstly, as mentioned above, through remembering her kindness, single-mindedly cultivate loving-kindness for your mother. By cultivating in this way again and again, a heartfelt love for your kind mother will arise, such that you do not wish to be separated from her.

གཉིས་པ་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ལ་སྤེལ་ཏེ་བསྒོམ་པ་ནི། ཕ་བའི་མ་ལ་ཇི་ལྟར་སྐྱེས་པའི་བྱམས་པ་དེ་རྒྱ་ཇེ་ཆེ་ཇེ་ཆེ་ལ། ཤར་ཕྱོགས་ཀྱི་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ལ་བསྒོམ། དེ་ལ་སྐྱེར་མ་ཉན་ན། ཡང་ཕ་བའི་མ་ལ་བྱམས་པ་བསྒོམ། ཡང་མ་ལས་སྐྱེས་པའི་བྱམས་པ་དེ། སྔར་བཞིར་ཤར་ཕྱོགས་ཀྱི་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ལ་ནན་ཆགས་ཤིན་ཏུ་ཆེ་བར་བསྒོམོ༑ ༑དེ་ནས་ལྷོ་ཕྱོགས། ནུབ་ཕྱོགས། བྱང་ཕྱོགས། ཤར་ལྷོ། ལྷོ་ནུབ། ནུབ་བྱང་། བྱང་ཤར། སྟེང་འོག་རྣམས་པ་སྔར་བཞིན་བྱམས་པ་བསྒོམ། ཡང་མ་ལ་ཇི་ལྟར་སྐྱེས་ བྱམས་པ་དེ། རང་གི་མདུན་དུ་ནམ་མཁའ་དང་མཉམ་པའི་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་བསམ་ལ། རྒྱ་ཇེ་ཆེ་ཇེ་ཆེ་ལ་བྱམས་པས་ཁྱབ་པར་བསྒོམ། ཐར་སྤེལ་བ་ཙམ་དུ་སྐྱེ་མ་ཉན་ན། །ཡང་ཕ་བའི་མ་ལ་བྱམས་པ་སྔར་གྱི་དེ་ཁོ་ན་བཞིན་དུ་བསྒོམ། ཡང་མ་ལ་ཇི་ལྟར་སྐྱེས་པའི་བྱམས་པ་དེ། རྒྱ་ཇེ་ཆེ་ལ། ནམ་མཁའ་དང་མཉམ་པའི་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ལ་བསྒོམ་མོ། །

Next, extending this to all sentient beings: The loving-kindness that arose for your present mother, expand it now further and further. Cultivate it towards all sentient beings in the eastern direction. If it does not arise for them, again cultivate loving-kindness for your present mother. Then, with the loving-kindness that arose from your mother, as before, cultivate with great intensity towards all sentient beings in the eastern direction. Then, cultivate loving-kindness in the same way for those in the south, west, north, southeast, southwest, northwest, northeast, above, and below. Again, the loving-kindness that arose for your mother, consider all sentient beings as vast as space before you, and cultivate by expanding that loving-kindness to pervade them all. If it does not arise just by extending it, again cultivate loving-kindness for your present mother exactly as before. Then, the loving-kindness that arose for your mother, expand it further and further, and cultivate it towards all sentient beings as vast as space.

བཞི་པ་བྱམས་པའི་བྱེད་ལས་ནི། མི་མཐུན་པའི་རྐྱེན་དང་བར་ཆད་ཐམས་ཅད་མི་འབྱུང་བར་བྱེད་པ་བྱམས་པའི་བྱེད་ལས། མཐར་སངས་རྒྱས་ནས་ཀྱང་བདུད་སྡེའི་སྟོབས་ཐམས་ཅད་ཕམ་པར་བྱེད་པ་བྱམས་པའི་བྱེད་ལས་སོ། །

Fourth, the function of loving-kindness: The function of loving-kindness is to prevent all unfavorable conditions and obstacles from arising. Ultimately, even after attaining buddhahood, the function of loving-kindness is to defeat all the forces of the hordes of *māra*s.

2. Compassion

གཉིས་པ་སྙིང་རྗེ་ནི། བདག་དང་བདག་ཅག་ཐམས་ཅད་ལ་སྡང་བར་བྱེད་པའི་དགྲ། གནོད་པར་བྱེད་པའི་བགེགས། ཐར་པ་དང་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པ་ལ་བར་དུ་གཅོད་པས་གཙོ་བྱས་པའི་མ་ནམ་མཁའ་དང་མཉམ་པའི་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་སྙིང་རེ་རྗེ་སྙམ་དུ་བསྒོམ་སྟེ། སྙིང་རྗེ་པདྨ་དཀར་པོ་ལས། བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་སེམས་དཔའ་ཆེན་པོ་ཆོས་གཅིག་དང་ལྡན་ན། དེའི་ལག་ཏུ་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཆོས་ཐམས་ཅད་མཆིས་པར་འགྱུར་ཏེ། ཆོས་གཅིག་པོ་དེ་གང་ཞེ་ན། འདི་ལྟ་སྟེ་སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོའོ། །

Second, compassion: Cultivate, thinking, “How pitiable are all mother sentient beings, as vast as space, especially the enemies who hate me and all of us, the obstructors who harm us, and those who create obstacles to liberation and all-knowingness.” From the *White Lotus of Compassion*

Sūtra:

> If a bodhisattva, a great being, possesses one quality, all the qualities of a buddha will be in their hands. What is that one quality? It is great compassion.

ཅེས་གསུངས་པས། མ་རྣམས་འཁོར་བའི་རྒྱ་མཚོར་བྱིང་། བདེ་བ་འདོད་ཀྱང་སྡུག་བསྔལ་གྱི་རྒྱུ་ལ་གནས། འབྲས་བུ་ལ་སྤྱོད། དེ་སྤོང་བའི་ཐབས་ལ་རྨོངས། བཤེས་གཉེན་དམ་པས་མ་ཟིན་པ་འཁྲིད་མཁན་མེད་པའི་དམུས་ལོང་ལྟ་བུའི་མ་འདི་རྣམས་སྙིང་རེ་རྗེ་སྙམ་དུ་མཆི་མ་འཁྱུགས་ཤིང་བ་སྤུ་ལྡང་བ་ཡིད་དང་འདྲེས་པར་བསྒོམ་མོ། །

Therefore, cultivate this until tears stream down, your hair stands on end, and your mind is overcome with the thought:

> How pitiable are these mothers, sinking in the ocean of *saṃsāra*. Though they desire happiness, they engage in the causes of suffering and experience its results. They are ignorant of the methods to abandon it. Not being cared for by a sublime spiritual friend, they are like blind people without a guide.

3. Bodhicitta

གསུམ་པ་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་ལ་གཉིས་ཏེ། །སྨོན་པ་བྱང་ཆུབ་མཆོག་ཏུ་སེམས་བསྐྱེད་པ་དང་། འཇུག་པ་བྱང་ཆུབ་མཆོག་ཏུ་སེམས་བསྐྱེད་པའོ། །

Third, bodhicitta has two parts: aspiration bodhicitta and action bodhicitta.

དང་པོ་ནི། བདག་དང་བདག་ཅག་ཐམས་ཅད་ལ་སྡང་བར་བྱེད་པའི་དགྲ། གནོད་པར་བྱེད་པའི་བགེགས། ཐར་པ་དང་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པའི་ཡེ་ཤེས་སྒྲུབ་པ་ལ་བར་དུ་གཅོད་པར་བྱེད་པའི་ནག་པོའི་ཕྱོགས་བདུད་ཀྱི་དཀྱིལ་འཁོར་མི་མཐུན་པའི་ཕྱོགས་སྒྲུབ་པ་དང་། ཕ་མས་གཙོ་བྱས་པའི་ནམ་མཁའ་དང་མཉམ་པའི་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད། འཁོར་བ་སྡུག་བསྔལ་གྱི་རྒྱ་མཚོ་ལས་མ་བསྒྲལ་བ་རྣམས་སྒྲོལ་བ་དང་། ཉོན་མོངས་པའི་འཆིང་བ་ལས་མ་གྲོལ་བ་རྣམས་གྲོལ་བ་དང་། ཉན་ཐོས་དང་རང་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཐེག་པ་ལས་དབུགས་མ་ཕྱུང་བ་རྣམས་དབུགས་དབྱུང་བ་དང་། ཡོངས་སུ་མྱ་ངན་ལས་མ་འདས་པ་རྣམས་ཐེག་པ་ཆེན་པོས་ཡོངས་སུ་མྱ་ངན་ལས་འདའ་བར་བྱའོ། །སྙམ་དུ་སེམས་བསྐྱེད་བྱ་སྟེ།

First, for aspiration bodhicitta, generate the thought:

> I will overcome the *maṇḍala* of the dark forces of *māra*s and the opposing forces—the enemies who hate me and all of us, the obstructors who harm us, and those who create obstacles to accomplishing the wisdom of liberation and omniscience. For

the sake of all mother sentient beings as vast as space, I will liberate those not liberated from the ocean of samsaric suffering, I will free those not freed from the bondage of afflictive emotions, I will give relief to those who have not found relief from the vehicles of the *śrāvaka*s and *pratyekabuddha*s, and I will lead to the complete nirvana of the *mahāyāna* those who have not passed beyond sorrow.

སྤྱོད་འཇུག་ལས། བྱང་ཆུབ་སེམས་བསྐྱེད་གྱུར་ན་སྐད་ཅིག་གིས། །འཁོར་བའི་བཙོན་རར་བསྡམས་པའི་ཉམས་ཐག་རྣམས། །རྒྱལ་བ་རྣམས་ཀྱི་སྲས་ཞེས་བརྗོད་བྱ་ཞིང་། །འཇིག་རྟེན་ལྷ་མིར་བཅས་པའི་ཕྱག་བྱར་འགྱུར། །ཞེས་དང་། བྱམས་པས་ཞུས་པའི་མདོ་ལས། བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ཆོས་གཅིག་དང་ལྡན་ན། ངན་སོང་ཐམས་ཅད་སྤྱོང་ཞིང་སྡིག་པའི་གྲོགས་པོའི་ལག་ཏུ་མི་འགྲོ་ལ། མྱུར་དུ་བླ་ན་མེད་པ་ཡང་དག་པར་རྫོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་ཏུ་མངོན་པར་སངས་རྒྱས་སྟེ། ཆོས་གཅིག་པོ་གང་ཞེ་ན་འདི་ལྟ་སྟེ། ལྷག་པའི་བསམ་པ་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་སོ། །ཞེས་པས་ནན་ཆགས་ཤིན་ཏུ་ཆེ་བར་བྱའོ།

From the *Bodhicaryāvatāra*:

> The moment that bodhicitta has been generated,
> Those who were weary, bound in *saṃsāra*'s prison,

Are called the children of the victorious ones,
And become worthy of homage by the world, with its gods and humans.

And from the *Sūtra Requested by Maitreya*:

> If a bodhisattva possesses one quality, they will abandon all lower realms, will not fall into the hands of evil companions, and will swiftly and perfectly awaken to unexcelled, complete awakening. What is that one quality? It is bodhicitta, the perfectly sublime, superior intention.

Therefore, apply yourself with great intensity.

གཉིས་པ་འཇུག་པ་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་ཏུ་སེམས་བསྐྱེད་པ་ནི་ཤིན་ཏུ་ཡང་གལ་ཆེ་སྟེ། སྤྱོད་འཇུག་ལས། བྱང་ཆུབ་སྨོན་པའི་སེམས་ལས་ནི། །འཁོར་ཚེ་འབྲས་བུ་ཆེར་འབྱུང་ཡང་། །ཇི་ལྟར་འཇུག་པའི་སེམས་བཞིན་དུ། །བསོད་ནམས་རྒྱུན་ཆགས་འབྱུང་བ་མིན། །ཞེས་པས་བྱང་ཆུབ་སྙིང་པོ་ལ་མཆིས་ཀྱི་བར་དུ་ལུས་ངག་ཡིད་གསུམ་དགེ་བ་ལ་བཀོལ་ཞིང་། ཇི་སྲིད་འཚོའི་བར་དང་། དེང་ནས་སང་ཉིམ་དཙམ་གྱི་བར་དང་། ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་བསྐྱེད་རྫོགས་ཟུང་འཇུག་གི་ལམ་ཟབ་མོ་འདི་ཉམས་སུ་བླང་བར་བྱའོ། །སྙམ་དུ་བསམ་པར་བྱ།

Then, generating action bodhicitta is also extremely important. From the *Bodhicaryāvatāra*:

From aspiration bodhicitta,
Although great results arise while in
saṃsāra,
It is not like the mind of action bodhicitta,
From which merit arises in a continuous
stream.

Therefore, one should think:

Until I reach the heart of awakening, I will apply my body, speech, and mind to virtue. For as long as I live, and from now until this time tomorrow, I will take into my own experience this *mahāyāna* profound path of the union of the creation and completion stages.

དེའི་ཡོན་ཏན་ནི། སྤྱོད་འཇུག་ལས། དེ་ནས་བཟུང་སྟེ་གཉིད་ལོག་གམ། །བག་མེད་གྱུར་ཀྱང་བསོད་ནམས་ཤུགས། །རྒྱུན་མི་འཆད་པ་དུ་མ་ཞིག །ནམ་མཁའ་མཉམ་པར་རབ་ཏུ་འབྱུང་། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

Its benefit is described in the *Bodhicaryāvatāra*:

From that moment on, even when one is
asleep
Or becomes heedless, a great force of
merit,

An uninterrupted stream
Equal to space, will continuously arise.

དེ་ལྟར་བྱམས་སྙིང་རྗེའི་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་གསུམ་ལ་གནད་དུ་བསྟུན་པ་གལ་ཆེ་ཞིང་ཡོན་ཏན་དཔག་ཏུ་མེད་དེ། དཔལ་ལྡན་ཕག་མོ་གྲུ་པའི་ཞལ་ནས། བྱམས་པའི་ཆུ་བོ་མི་གཅོད་ཅིང་། །སྙིང་རྗེའི་རྩ་བ་རབ་བརླན་ཏེ། །བྱང་སེམས་ལྗོན་ཤིང་རབ་རྒྱས་ནས། །ས་བཅུའི་མེ་ཏོག་འཕོན་གྱུར་ཏེ། །དོན་གཉིས་འབྲས་བུ་སྨིན་མཛད་གསོལ། །ཞེས་གསུངས་པའི་དོན་ནོ།།

Thus, it is crucial to focus on these three—loving-kindness, compassion, and bodhicitta—and their benefits are immeasurable. Glorious Pakmodrupa said:

With the river of loving-kindness not being cut,
And the root of compassion being well-moistened,
The tree of bodhicitta having extensively grown,
May the flower of the ten *bhūmi*s emerge, and
Cause the fruit of the two benefits to ripen!

II. The Main Practice

༄༅ གཉིས་པ་དངོས་གཞི་ལ་གཉིས། བསྐྱེད་པའི་རིམ་པ་དང་། རྫོགས་པའི་རིམ་པའོ། །

Second, the main practice has two parts: the creation stage and the completion stage.

A. The Creation Stage

དང་པོ་ལ་གཉིས་ཏེ། ཡི་དམ་གྱི་ལྷ་བསྒོམ་པ་དང་། བླ་མ་བསྒོམ་པའོ། །རྗེ་རིན་པོ་ཆེའི་ཞལ་ནས། རང་ལུས་ལྷ་སྐུའི་རྒྱལ་པོ་ལ། །གཞི་འགྱུར་མེད་ཀྱི་བཙན་ས་མ་བཟུང་ན། །མ་མཁའ་འགྲོའི་འཁོར་འབངས་མི་འདུ་བས། །ལུས་ཡི་དམ་གྱི་ལྷ་ལ་ནན་ཏན་མཛོད། །

The creation stage has two parts: Cultivating the *yidam* deity and cultivating the guru. As our Precious Lord said:

> If with one's body, the king of deities'
> exalted forms,
> The stronghold of the unchanging ground
> is not seized,
> The retinue of *ḍākinī*s will not assemble.
> Attend earnestly therefore, to this body as
> *yidam*.

1. Cultivating the Yidam Deity

ཅེས་པས་འདི་ལྟར་བསྒོམ་བ་བར་བྱ་སྟེ། ཨོཾ་སྭ་བྷཱ་ཝ་ཤུདྡྷཱ་སརྦ་དྷརྨཱ་སྭ་བྷཱ་ཝ་ཤུདྡྷོ྅་ཧཾ། ཞེས་བརྗོད་པས། ཆོས་ཐམས་ཅད་རང་བཞིན་གྱིས་རྣམ་པར་དག་པ། གཟུང་འཛིན་གྱི་སྟོང་པ་སེམས་ཙམ་དུ་བསམ། ཨོཾ་ཤཱུ་ནྱ་ཏཱ་ཛྙཱ་ན་བཛྲ་སྭ་བྷཱ་ཝ་ཨཏྨ་ཀོ྅་ཧཾ། ཞེས་བརྗོད་པས་ཆོས་ཐམས་ཅད་སྤྲོས་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བ་སྟོང་པ་ཉིད་དུ་བསྒོམ།

Thus, one should cultivate as follows: By reciting OṂ SVABHĀVA ŚUDDHĀḤ SARVA DHARMĀḤ SVABHĀVA ŚUDDHO 'HAṂ, think that all phenomena are by nature completely pristine, the emptiness of apprehended and apprehender, only mind. By reciting OṂ ŚŪNYATĀ JÑĀNA VAJRA SVABHĀVA ĀTMAKO 'HAṂ, meditate that all phenomena are emptiness, free from the extremes of conceptual elaborations.

སྟོང་པའི་ངང་ལས་རང་གི་སེམས་ཧཱུྃ་ཡིག་གི་རྣམ་པར་ལངས་ཏེ་འོད་འཕྲོས་པས། ཡཾ་ལས་རླུང་། རཾ་ལས་མེ། ཝཾ་ལས་ཆུ། ལཾ་ལས་སའི་དཀྱིལ་འཁོར་ཏེའི་སྟེང་དུ་སུཾ་ལས་རིན་པོ་ཆེ་སྣ་བཞིའི་རང་བཞིན་གྱི་ལྷུན་པོ། དེའི་སྟེང་དུ་པཾ་ལས་སྣ་ཚོགས་པདྨ། དེའི་སྟེང་དུ་ཧཱུྃ་ལས་སྣ་ཚོགས་རྡོ་རྗེའི་ལྟེ་བར་སྣ་ཚོགས་པདྨའི་སྟེང་དུ། ཨཱ་ལི་ལས་ཟླ་བ། ཀཱ་ལི་ལས་ཉི་མ། དེའི་དབུས་སུ་ཧཱུྃ་ཡིག་ལས་འོད་འཕྲོས། འགྲོ་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྒྲིབ་པ་སྦྱངས། བདེ་མཆོག་འཁོར་ལོའི་ལྷ་ཚོགས་སུ་བྱས། སླར་འདུས་སྤྲོམས་པར་ཞུགས་པས་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་སུ་ཞུ་ཧཱུྃ་ལ་ཐིམ། ཡོངས་སུ་གྱུར་པ་ལས། སྐད་གཅིག་གིས་བདེམཆོག་ཏུ་གྱུར་པར་བསམ།

In the state of emptiness, your own mind arises in the form of the letter HŪṂ, from which light radiates. From YAṂ comes a *maṇḍala* of wind, from RAṂ a *maṇḍala* of fire, from VAṂ a *maṇḍala* of water, and from LAṂ a *maṇḍala* of earth. Upon

that, from SUṂ comes Mount Meru, in nature the four precious substances. Upon that, from PAṂ comes a variegated lotus. Upon that, from *hūṃ* comes a variegated vajra, at the hub of which, upon a variegated lotus, from the vowels comes a moon, and from the consonants comes a sun. In the center of that, light radiates from the letter *hūṃ*, clearing the obscurations of all beings and transforming them into the host of deities of Cakrasaṃvara. The light then gathers back and absorbs into the *hūṃ*, which melts into bodhicitta. From this complete transformation, in a single instant, you are Cakrasaṃvara.

དེའང་སྐུ་མདོག་མཐིང་ནག་ནམ་མཁའ་དྲི་མ་མེད་པའི་མདོག་ལྟར་དག་ཅིང་གསལ་བ། ཞལ་གཅིག་སྤྱན་གསུམ་དང་ལྡན་པ། མཆེ་བའི་སྒྱུ་གུ་ཅུང་ཟད་གཙིགས་པ། ཞབས་གཡོན་བསྐུམ་པས་འཇིགས་བྱེད་ནག་པོའི་རྣ་བ་གཡོན་པ་དང༌། གཡས་བརྐྱང་བས་དུས་མཚན་མོ་དམར་མོའི་ནུ་མའི་བར་མནན་པ། ཕྱག་གཉིས་ཀྱིས་རྡོ་རྗེ་དང་དྲིལ་བུ་འཛིན་པས་ཡུམ་ལ་མཁྱུད་པ། སྤྱི་བོར་སྣ་ཚོགས་རྡོ་རྗེ་དང༌། རལ་པའི་ཅོད་པན་དང་དཔྱངས་ཀྱིས་བཅིངས་པའི་སྟེང་དུ་ཡིད་བཞིན་གྱི་ནོར་བུས་མཛེས་པ།

His body is dark blue, pure and luminous like the color of a stainless sky. He has one face and three eyes, with fangs slightly bared. His left leg is bent, pressing on the left ear of black Bhairava, and his

right leg is extended, pressing between the breasts of red Kālarātri. With his two hands, holding a vajra and bell, he embraces the consort. His head is adorned with a variegated vajra and a topknot of matted hair tied with silk ribbons, beautified with a wish-fulfilling jewel.

དབུའི་གཡོན་དུ་ཟླ་བ་ཕྱེད་པས་བརྒྱན་པ། དཔྲལ་བར་རྡོ་རྗེའི་ཕྲེང་བ་དང་ཐོད་སྐམ་ལྔས་བརྒྱན་པ། མགོ་རློན་པ་ལྔ་བཅུ་མིའི་རྒྱུ་མ་ལ་བརྒྱུས་པའི་དོ་ཤལ་འཕྱང་བ། ཕྱག་རྒྱ་དྲུག་གིས་བརྒྱན་པ། སྟག་གི་པགས་པའི་ཤམ་ཐབས་ཅན། སྒེག་པ་དཔའ་བ་མི་སྡུག་པ། རྒོད་དང་དྲག་ཤུལ་འཇིགས་སུ་རུང་། སྙིང་རྗེ་རྔམ་དང་ཞི་བ་སྟེ། གར་དགུའི་ཉམས་དང་ལྡན་པ་ཉིད།

On the left side of his head, he is adorned with a crescent moon. His forehead is adorned with a garland of vajras and five dry skulls. A hanging garland of fifty fresh heads is strung on human intestines. He is adorned with the six *mudrā*s and wears a tiger-skin skirt. He possesses the nine dramatic sentiments: graceful, heroic, ugly, laughing, wrathful, terrifying, compassionate, majestic, and peaceful.

དེའི་པང་དུ་ཡུམ་བཅོམ་ལྡན་འདས་མ་སྐྱུ་མདོག་དམར་མོ་ཞལ་གཅིག་མ། སྤྱན་གསུམ་

དང་ལྡན་པ། མཆེ་བ་རྣམ་པར་གཙིགས་པ། སྐྲ་གྲོལ་བ། ཐོད་པ་སྐམ་པོ་ལྔའི་དབུ་རྒྱན་
དང་། དུམ་བུ་ལྔ་བཅུའི་དོ་ཤལ་འཕྱང་ཞིང་། ཐོད་པ་དུམ་བུའི་སྐེད་རགས་ཅན། འོག་པག་
སིལ་སིལ་གྱི་སྒྲ་དང་ལྡན་པ། ཕྱག་གཉིས་ཀྱི་གཡས་རྡོ་རྗེ་རྩེ་ལྔ་པ་དང་། གཡོན་ཐོད་
ཁྲག་འཛིན་པས་ཡབ་ལ་འཁྱུད་ཅིང་སྟོབ་པ། ཕྱག་རྒྱ་ལྔས་བརྒྱན་པ། གཅེར་བུ་ཡབ་དང་
གཉིས་སུ་མེད་པར་སྙོམས་པར་ཞུགས་པའོ། །

In his embrace is the consort, Bhagavatī, red in color with one face and three eyes, her fangs fully bared. Her hair is loose. She wears a crown of five dry skulls and a hanging garland of fifty bone ornaments, and a girdle of bone ornaments. From below comes the tinkling sound of bells. With her two hands, the right holds a five-pronged vajra and the left holds a skull-cup of blood, with which she embraces and offers to the father. She is adorned with the five *mudrā*s, naked, and in inseparable union with the father.

དེའི་ཐུགས་ཀའི་ཧཱུྃ་གི་འོད་ཟེར་དང་འབར་བའི་ཕྱག་རྒྱས། རང་བཞིན་གྱི་གནས་ནས་བདེ་
མཆོག་འཁོར་ལོའི་ལྷ་ཚོགས་སྤྱན་དྲངས། ཕྱི་ནང་གི་མཆོད་པས་མཆོད་ནས། ཛཿཧཱུྃ་བཾ་
ཧོཿ ཞེས་བརྗོད་པས། དཀྱིལ་གཞུག་བཅིང་མཉེས་རོ་མཉམ་པར་གྱུར་ལ། སྤྱི་བོར་ཨོཾ།
མགྲིན་པར་ཨཱཿ ཐུགས་ཀར་ཧཱུྃ་གིས་བྱིན་གྱིས་བརླབས།

From the light rays and blazing *mudrā*s of the *hūṃ* at his heart, the host of deities of the

Cakrasaṃvara *maṇḍala* are invited from their natural abodes. Having made outer and inner offerings, recite JAḤ HŪṂ BAṂ HOḤ, thereby hooking, drawing in, binding, and pleasing them, making them of one taste. Bless your crown with OṂ, your throat with ĀḤ, and your heart with HŪṂ.

ཡང་ཧཱུྃ་ལས་འོད་འཕྲོས་རིགས་ལྔ་འཁོར་དང་བཅས་པ་སྤྱན་དྲངས། ནང་གི་མཆོད་པས་མཆོད་ལ། དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་དབང་བསྐུར་བར་མཛད་དུ་གསོལ། ཞེས་གསོལ་བ་བཏབ་པས། ཨོཾ་སརྦ་ཏ་ཐཱ་ག་ཏ་ཨ་བྷི་ཥེ་ཀ་ཏ་ས་མ་ཡེ་ཧཱུྃ། ཨོཾ་སརྦ་ཏ་ཐཱ་ག་ཏ་ཨ་བྷི་ཥེ་ཀ་ཏ་ས་མ་ཡེ་ཧཱུྃ། ཞེས་དབང་བསྐུར་ལུས་ཐམས་ཅད་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་བདུད་རྩིས་གང་། ཆུ་ལྷག་མ་ཡས་བརྟན། སྤྱི་བོར་མི་བསྐྱོད་པས་རྒྱས་གདབ།

Again, from the HŪṂ, light radiates, inviting the Five Families with their retinues. Having made inner offerings, pray: “May all you *tathāgata*s bestow the empowerment.” Having prayed thus, they bestow empowerment with: “OṂ SARVA TATHĀGATA ABHIṢEKATA SAMAYE ŚRĪYE HŪṂ.” Your entire body is filled with the elixir of wisdom. The excess water stabilizes on top of your head, and Akṣobhya seals your crown.

དེ་ལྟ་བུའི་ལྷ་དེ་ཡང་ནམ་མཁའི་རི་མོ་ལྟར་སྣང་ལ་རང་བཞིན་མེད་ཅིང་། གསལ་ལ་འཛིན་པ་མེད་པར་སྒོམ་སྟེ། ཁ་དོག་མ་འདྲེས་པ་ནམ་མཁའི་འཇའ་ལྟ་བུ། རྣམ་པ་གསལ་བ་མེ་ལོང་ནང་གི་གཟུགས་བརྙན་ལྟ་བུ། སྣང་བར་ཁྱབ་ཆུའི་ཟླ་བ་ལྟ་བུ་སྟེ། དེ་ལྟར་དཔེའི་གཙོ་བོ་གསུམ་མམ་བཅུ་གཉིས་ལྟར་ཤེས་པར་བྱ་བ་ཡང་། སློབ་དཔོན་ཀླུ་སྒྲུབ་ཀྱི་ཞལ་ནས། ཁོང་སྟོང་ཁྱོད་ཀྱི་སྐུ་ལ་མེད། །ཤ་དང་རུས་པ་ཁྲག་མེད་ཅིང་། །ནམ་མཁའ་ལ་ནི་འཇའ་ཚོན་ལྟར། །ཁྱོད་ཀྱི་སྐུ་ནི་སྟོན་པར་མཛད། །

This deity is like a drawing in the sky—appearing yet without inherent nature. Cultivate it as clear yet without grasping. Its colors are distinct, like a rainbow in the sky. Its form is clear, like a reflection in a mirror. Its appearance is pervasive, like the moon's reflection in water. It should be known through these three main similes, or the twelve. As the master Nāgārjuna said:

> Your body is not a hollow void,
> Yet it is without flesh, bone, and blood.
> Like a rainbow in the sky,
> You manifest your form.

ཅེས་གསུངས་པ་དང་། གུར་ལས། གང་ཞིག་ང་ཡི་སྐུ་བསྒོམ་པ། །གལ་ཏེ་སྒྱུ་མའི་གཟུགས་ཀྱིས་སམ་། །གང་ཞིག་རྨི་ལམ་འདྲ་བར་ནི། །ཤིན་ཏུ་བསྒོམ་པར་བྱེད་གྱུར་པས། །མངོན་སུམ་དུ་ནི་མཐོང་བར་འགྱུར། །ཅེས་དང་། དཔལ་ཕག་མོ་གྲུ་པའི་ཞལ་ནས། འཇའ་ཚོན་ལྟ་བུའི་ལྷ་སྐུ་བསྒོམ། །དགོས་པ་ཐ་མལ་ཞེན་པ་སྤོང་། །ཞེས་གསུངས་པས།

ཡི་དམ་གྱི་ལྷ་སྣང་སྟོང་འཛིན་པ་མེད་པ་ལ་རྩེ་གཅིག་ཏུ་བསྒོམ་པར་བྱའོ། །

And from the *Guhyasamāja Tantra*:

> Whoever cultivates my form,
> Whether as a magical illusion
> Or as being like a dream—
> By cultivating in this way intensely,
> They will come to see it directly.

And Glorious Pakmodrupa said:

> Cultivate the deity's form, which is like a rainbow;
> The purpose is to abandon clinging to ordinariness.

Therefore, one should single-mindedly cultivate the *yidam* deity as the union of appearance and emptiness, without grasping.

སྒྲུབ་སྔགས། ཨོཾ་ཧྲཱི་ཧ་ཧ་ཧཱུཾ་ཧཱུཾ་ཕཊ༔ ཡབ་ཀྱི་སྙིང་པོའོ། །ཨོཾ་བཛྲ་བཻ་རོ་ཙ་ནཱི་ཡེ་ཧཱུཾ་ཧཱུཾ་ཕཊ། ཡུམ་གྱི་སྙིང་པོའོ།།

The accomplishment mantras are: OṂ HRĪḤ HA HA HŪṂ HŪṂ PHAṬ *the heart mantra of the father* and OṂ VAJRA VAIROCANĪYE HŪṂ HŪṂ PHAṬ *the heart mantra of the mother.*

2. Cultivating the Guru

གཉིས་པ་བླ་མ་བསྒོམ་པ་ལ། རྗེ་རིན་པོ་ཆེ་ཞལ་ནས། བླ་མ་སྐུ་བཞིའི་གངས་རི་ལ། ། མོས་གུས་ཀྱི་ཉིམ་མ་ཤར་ན། །བྱིན་རླབས་ཀྱི་ཆུ་རྒྱུན་མི་འབྱུང་བས། །སེམས་མོས་གུས་འདི་ལ་ནན་ཏན་མཛོད། །

Second is cultivating the guru. As our Precious Lord said:

> If on the guru, the snow mountain of the four *kāyas*,
> The sun of devotion fails to shine,
> The river of blessings will not flow.
> Attend earnestly therefore, to this mind of devotion.

ཅེས་པ་འདིལ་གསུམ་སྟེ། སྤྲུལ་པའི་སྐུར་བསྒྲུབ་པ། ལོངས་སྤྱོད་རྫོགས་པའི་སྐུར་བསྒྲུབ་པ། ཆོས་ཀྱི་སྐུར་བསྒྲུབ་པའོ། །

This has three parts: accomplishing the guru as *nirmāṇakāya*, accomplishing the guru as *sambhogakāya*, and accomplishing the guru as *dharmakāya*.

a. Accomplishing the Guru as Nirmāṇakāya

དང་པོ་ནི། དེ་ལྟར་ཡི་དམ་དུ་གསལ་བའི་སྤྱི་བོར། སེང་གེ་བརྒྱད་ཀྱིས་བཏེགས་པའི་ཁྲི་སྟེང་སྣ་ཚོགས་པདྨ་ཟླ་བའི་དཀྱིལ་འཁོར་གྱི་སྟེང་དུ་རང་གི་རྩ་བའི་བླ་ཉིད་བསྟན་པའི་བདག་པོ། སྐུ་མདོག་གསེར་བཙོ་མ་ལྟ་བུ་ཞབས་རྡོ་རྗེ་སྐྱིལ་ཀྲུང་གིས་བཞུགས་པ། ཕྱག་

གཉིས་མཉམ་གཞག་དང་ས་མནོན། ན་བཟའ་གུར་ཀུམ་ཀུ་ཤ་རའི་མདོག་ལྟར་དམར་སེར་ཆོས་གོས་རྣམ་གསུང་ལྡན་པ། དབུའི་གཙུག་ཏོར་ལྟར་མི་མངོན་པ། མཚན་དང་དཔེ་བྱད་ཀྱིས་བརྒྱན་པ། འོད་དང་འོད་ཟེར་དཔག་ཏུ་མེད་པར་འཕྲོ་བར་བཞུགས་པ་ལ། རྩ་བརྒྱུད་ཀྱི་བླ་མ་དང་སངས་རྒྱས་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ཡི་དམ་ལྷ་ཚོགས་རྣམས་ཀྱིས་བསྐོར་ནས་བཞུགས་པར་བསམ་ལ།

First: Above the crown of your head—yourself visualized as the *yidam*—upon a throne supported by eight lions, on a multicolored lotus and moon disc, sits your own root guru, Lord of the Teachings. His body is the color of refined gold, and he sits in the vajra posture. His two hands are in the gesture of meditative equipoise and the earth-touching *mudrā*. He wears the three saffron-colored Dharma robes, the color of saffron and kuśa grass. His *uṣṇīṣa* is invisible. He is adorned with the major and minor marks of a buddha and radiates immeasurable light and light rays. Imagine him seated there, surrounded by the root and lineage gurus, buddhas, bodhisattvas, and the hosts of *yidam* deities.

ཕྱག་བྱ་བ་དང་། ཕྱི་ནང་གསང་གསུམ་གྱི་མཆོད་པ་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོའི་མཆོད་སྤྲིན་གྱིས་ཡང་དག་པར་མཆོད་ལ། སྡིག་པ་བཤགས་པ་སོགས་བདུན་རྣམ་དག་བྱ། མཎྜལ་འབུལ་

ཞིང་གསོལ་བ་དྲག་ཏུ་གདབ་སྟེ། དུས་གསུམ་གྱི་སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྐུ་གསུང་ཐུགས་མཉམ་པ་ཉིད་ལྷུན་གྲུབ་རྒྱུན་ཆད་མེད་པའི་ཡོན་ཏན་གྱི་གཏེར་དུ་གྱུར་པས། བདག་དང་ཁམས་གསུམ་གྱི་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐ་མལ་གྱི་ལུས་ངག་ཡིད་གསུམ་རྣམ་པར་དག་ནས། བླ་མ་རིན་པོ་ཆེའི་སྐུ་གསུང་ཐུགས་དང་དབྱེར་མེད་པར་མཛད་གསོལ༔ ཞེས་གསོལ་བ་དུང་དུང་གི་བར་དུ་བརྒྱ་སྟོང་འམ་སྟོང་ལ་སོགས་པ་བཏབ་པས། བླ་མའི་སྐུ་གསུང་ཐུགས་དང་རང་གི་ལུས་ངག་ཡིད་གསུམ་དབྱེར་མེད་གྱུར་པ་དེ་ཉིད༔ ངང་རྟེ་གཅིག་ཏུ་བཞག་གོ །

Pay homage, and with clouds of Samantabhadra’s offerings, make perfect outer, inner, and secret offerings. Perform the Seven-Branched Prayer, including confessing misdeeds. Offer *maṇḍala* and pray fervently:

> You who are the treasure of qualities, the spontaneously present and unceasing evenness of the exalted body, speech, and mind of all buddhas of the three times, please purify the ordinary body, speech, and mind of myself and all sentient beings of the three realms, and make them inseparable from our Precious Guru’s exalted body, speech, and mind!

Recite this prayer with fervor a hundred, a

thousand, or more times. Then, rest single-mindedly in the state where the guru's exalted body, speech, and mind have become inseparable from your own body, speech, and mind.

དེ་ནི་བླ་མ་སྤྲུལ་པའི་སྐུར་བསྒྲུབ་པ་སྟེ། དཔལ་ཕག་མོ་གྲུ་པའི་ཞལ་ནས། རྩ་བའི་བླ་མ་བཅོམ་ལྡན་བསྟན་པའི་གཙོ། །དུས་གསུམ་སངས་རྒྱས་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་དང་། །བརྒྱུད་པའི་ཚོགས་བཅས་མཁའ་ལ་སྤྱན་དྲངས་ཏེ། །སེང་གེ་པདྨ་ཉི་མ་ཟླ་བའི་གདན། །སངས་རྒྱས་རོལ་པའི་རྣམ་པར་བཞུགས་པར་བསྒོམ། །བདུན་པོ་དག་བྱ་ལུས་དང་ལོངས་སྤྱོད་དབུལ། །བདག་ཉིད་རྣམ་དག་དབྱེར་མེད་གསོལ་བ་གདབ། །རྣམ་གསུམ་སྐྱབས་འགྲོ་གུས་པས་གསང་སྔགས་བཟླ། །འཛིན་པ་གསུམ་བྲལ་དབྱེར་མེད་སྒྱུར་པར་བསམ། །ཞེས་གསུངས་པའི་དོན་ནོ།།

This is accomplishing the guru as *nirmāṇakāya.* Glorious Pakmodrupa said:

Invite into the sky the root guru—the
  Bhagavān, Lord of the Teachings—
Along with the buddhas and bodhisattvas of
  the three times,
And the assembly of the lineage masters.
Visualize them seated on a throne of a lion,
  lotus, sun, and moon,
In the playful manifestation of a buddha.
Perform the pure Seven Branches and offer

your body and possessions.
Pray to become purely inseparable from them.
With devotion, go for refuge in the three aspects and recite the secret mantras.
Contemplate becoming inseparable, free from the three concepts.

b. Accomplishing the Guru as Sambhogakāya

གཉིས་པ་ལོངས་སྤྱོད་རྫོགས་པའི་སྐུར་བསྒྲུབ་པ་ནི། མདུན་གྱི་ནམ་མཁའི་ལྷ་ཚོགས་གོང་དུ་དམིགས་པ་དེ་དག་རང་། ཉིད་ལ་ཐིམ་པས། སྙིང་པདྨ་འདབ་བརྒྱད་ཀྱི་ལྟེ་བར་ཉིམ་དང་ཟླ་བའི་གདན་ལ། བླ་མ་ཉིད་སངས་རྒྱས་རྣམ་པར་སྣང་མཛད་ཀྱི་ངོ་བོའམ། དྲུག་པ་རྡོ་རྗེ་འཆང་ལྟ་བུ་སྐུ་ལ་ཞིང་ཁམས་ཐམས་ཅད་སྣང་ཞིང་། ཞིང་ཁམས་ཐམས་ཅད་དུ་སྐུས་ཁྱབ་པ། འོད་དང་ཟེར་གྱི་ཚོགས་དང་ལྡན་པར་བསྒོམ།

Second, accomplishing the guru as *sambhogakāya*: The assembly of deities visualized in the space in front dissolves into you. At the center of an eight-petaled lotus at your heart, on a sun and moon seat, visualize the guru himself in the essence of Buddha Vairocana, or the sixth, Vajradhara. Cultivate all buddha-fields appearing in his exalted body, that his exalted body pervades all buddha-fields, and that he possesses a host of light rays.

དེའི་གནས་གསུམ་དུ་ཡི་གེ་གསུམ་བཀོད་ལ་བླ་མ་བརྒྱུད་པའི་གསང་མཚན་བརྗོད་པས།
སྐུ་གསུང་ཐུགས་ལས་འོད་ཟེར་འཕྲོས་ཁམས་གསུམ་གྱི་སེམས་ཅན་གྱི་སྒྲིབ་པ་སྦྱངས།
བླ་མའི་སྐུ་གསུང་ཐུགས་སུ་གྱུར་པས། འོད་ཟེར་དེ་དག་ཚུར་འདུས། བླ་མའི་གནས་
གསུམ་དུ་ཐིམ། ཁམས་གསུམ་དེ་དག་འོད་ཀྱིས་གང་པར་དམིགས་ལ་བཟླས་པ་བྱའོ། །

Place the three syllables at his three places and recite the secret names of the lineage gurus. From his exalted body, speech, and mind, light rays emanate, clearing the obscurations of the sentient beings of the three realms. They transform into the guru's exalted body, speech, and mind. Those light rays then gather back and dissolve into the guru's three places. Visualize the three realms being filled with light and do the recitation.

དེ་ནི་ལོངས་སྤྱོད་རྫོགས་པའི་སྒྲུར་བསྒྲུབ་པའོ། །དེ་ཡང་དཔལ་ཕ་མོ་གྲུ་པའི་ཞལ་ནས། །
དེ་ནས་ནམ་མཁར་སྤྲུལ་པའི་ལྷ་ཚོགས་རྣམས། །བདག་ཉིད་ལ་ཐིམ་ཡི་དམ་སྐུར་གྱུར་ཏེ།
།ཐུགས་ཀྱི་དཀྱིལ་འཁོར་ཆུ་སྐྱེས་རྣམ་རྒྱས་ཤིང་། །ཉིམ་ཟླ་བ་རོལ་བའི་གདན་སྟེང་དུ། །
ཡིད་བཞིན་ནོར་བུ་བླ་མ་དམ་པའི་སྐུ། །རྣམ་པར་སྣང་མཛད་འོད་ཟེར་རབ་འབར་བ། །དེ་
ཉིད་གནས་གསུམ་ཉིད་དུ་པདྨའི་སྟེང་། །སྐུ་གསུང་ཐུགས་ཀྱི་དེ་ཉིད་གསུམ་བཀོད་ལ། །
འབྲུ་གསུམ་ལས་བྱུང་ཟག་མེད་འོད་ཟེར་གྱིས། །ཁམས་གསུམ་རྣམ་དག་དབྱེར་མེད་སྐུ་
ཐོབ་ནས། །དེ་ཉིད་ལ་ཐིམ་འོད་ཀྱི་དཀྱིལ་འཁོར་དུ། འབྲལ་ཏིང་འཛིན་བསྐུལ་བྱེད་གསང་
སྔགས་བརྗོད། །ཞེས་གསུངས་པའི་དོན་ནོ།།

This is accomplishing the guru as *sambhogakāya.*

Glorious Pakmodrupa also said:

Then, the assembly of deities emanated in the sky
Dissolves into you, and you become the form of the *yidam*.
In the *maṇḍala* of your heart, upon a fully blossomed lotus
And a playful seat of sun and moon,
Appears the form of the sublime guru, a wish-fulfilling jewel.
He is Vairocana, blazing with brilliant light rays.
At his three places, upon lotuses,
Are arranged the three essences of exalted body, speech, and mind.
From these three syllables, undefiled light rays
Completely purify the three realms, and you attain the inseparable *kāya*.
The lights then dissolve back into that, a *maṇḍala* of light.
Then, recite the secret mantra that invokes the *samādhi* of inseparability.

c. Accomplishing the Guru as Dharmakāya

གསུམ་པ་ཆོས་ཀྱི་སྐུར་སྒྲུབ་པ་ནི། དེ་ཉིད་ཀྱི་ངང་ལས་སེམས་མ་བཅོས་པར་བཞག་སྟེ། ཕྱིའི་སྣང་བ་ལ་བཟོ་མི་བྱ། ནང་སེམས་ཉིད་ལ་ལས་མི་བཅོལ། སྒོམ་དུ་འཛིན་པའི་བློའི་དྲི་མ་བཤིག་ལ། ལུས་ངག་ཡིད་གསུམ་རང་ལུགས་སུ་གློད་ལ་བཞག །

Third, accomplishing the guru as *dharmakāya*: Within that very state, leave the mind unaltered. Do not manipulate outer appearances. Do not contrive the inner mind itself. Destroy the stain of the intellect that grasps at meditation. Let body, speech, and mind relax into their natural state.

གདོད་ནས་གནས་པའི་སེམས་ཉིད་རྣམ་པར་དག་པ་འོད་གསལ་བ་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོ་དང་། དེ་ཉིད་འགག་མེད་དུ་ཤར་བའི་བླ་མར་འཛིན་པའི་རྣམ་པར་རིག་པ་གཉིས་ཆུ་ལ་ཆུ་བཞག་པ་དང་མར་ལ་མར་བཞག་པ་བཞིན་དབྱེར་མེད་དུ་གྲོལ་བས། ལུས་ངག་ཡིད་གསུམ་གང་དུའང་མི་གནས་ཏེ། སྐྱེ་བ་མེད་པ་ཆོས་སྐུ། འགག་པ་མེད་པ་ལ་ལོངས་སྐུ། གནས་པ་མེད་པ་སྤྲུལ་སྐུ། དབྱེར་མེད་པ་ངོ་བོ་ཉིད་ཀྱི་སྐུ་བླ་མ་དམ་པ་དེ་རང་གི་སེམས་ཀྱི་དེ་ཉིད་ཡིན་པས། དེ་ཉིད་མ་ཡེངས་པར་སྒྲུབ་པ་ནི་ཆོས་སྐུར་བསྒྲུབ་པ་སྟེ།

The primordially abiding mind itself—utterly pure, luminous *mahāmudrā*—and the consciousness that apprehends the guru, which arises unceasingly from that, are liberated inseparably, like water poured into water or butter mixed with butter. Thus, body, speech, and

mind do not abide anywhere. Non-arising is *dharmakāya*; non-ceasing is *sambhogakāya*; non-abiding is *nirmāṇakāya*. Their inseparability is *svābhāvikakāya*. The sublime guru is the very nature of one's own mind. To accomplish this very nature without distraction is to accomplish *dharmakāya*.

དཔལ་ཕག་མོ་གྲུ་པའི་ཞལ་ནས། དོན་དམ་བློ་འདས་སེམས་ཉིད་ཆོས་ཀྱི་སྐུ། །གདོད་ནས་རྣམ་དག་མ་སྐྱེས་འདུས་མ་བྱས། །རང་བཞིན་འོད་གསལ་ལྷུན་གྲུབ་དེ་བཞིན་ཉིད། །གློ་བུར་རྟོག་པའི་དྲི་མས་མ་བསླད་ཅིང་། །མི་རྟོག་ཟག་མེད་བདེ་ཆེན་ཞི་བའི་ངང་། །བསྒོམ་བྱ་སྒོམ་བྱེད་རྩོལ་བ་རྣམས་སྤངས་ཏེ། །འབྲལ་མེད་ཆེན་པོར་མ་བཅོས་ལྷུག་པར་བཞག །བརྗོད་བྲལ་བློ་འདས་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོ་ནི། །སྐུ་གསུམ་དབྱེར་མེད་བླ་མ་དམ་པ་སྟེ། །ངེས་ནི་བདུད་དང་ཉོན་མོངས་ལས་རྒྱལ་ཞིང་། །དཔག་མེད་ཡོན་ཏན་རྒྱ་མཚོའི་བདག་ཉིད་ཀྱིས། །སྐྱབ་མཆོག་བླ་ན་མེད་པར་རྒྱལ་བས་བཤད། །ཅེས་གསུངས་པའི་དོན་ཡིན་ཅིང་།

Glorious Pakmodrupa said:

The ultimate, intellect-transcending mind-itself is *dharmakāya*—
Primordially pure, birthless, and uncompounded;
Its nature is luminous, spontaneously present suchness.

Unspoiled by the stains of adventitious
    thoughts,
It is a state of non-conceptuality, undefiled
    great bliss, and peace.
Having abandoned the effort of 'object of
    meditation' and 'meditator,'
One rests loosely and uncontrived in the
    great inseparability.
This inexpressible, intellect-transcending
    mahāmudrā
Is the sublime guru, the indivisible three
    *kāya*s.
By it, one is victorious over *māra*s and
    afflictive emotions,
And with its nature, an ocean of
    immeasurable qualities,
The victorious ones have explained it as the
    supreme, unsurpassed accomplishment.

ཨ་ཧྲི་བཀོད་པའི་རྒྱུད་ལས། དྲིན་དང་ལྡན་པའི་བླ་མ་དེ། །སྤྱི་བོའི་གཙུག་གམ་ལག་པའི་མཐིལ། །སྙིང་གི་དབུས་སུ་སུས་བསྒོམ་པ། །སངས་རྒྱས་སྟོང་གི་ཡོན་ཏན་ཀུན། །གང་ཟག་དེ་ཡིས་འཛིན་པར་འགྱུར། །ཅེས་གསུངས་པས། ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་སྐྱེད་པར་བྱེད་པ་རྩ་བའི་བླ་མ་ཡིན་པས། དེའི་སྐུ་གསུང་ཐུགས་ཀྱི་མཛད་པ་རྣམས་ཡོན་ཏན་དུ་ལྟ་ཞིང་། ཅི་གསུང་ཚད་མར་འཛིན་པ་གཅིག་གལ་ཆེ་སྟེ།

From the *Ati Kōda Tantra*:

That guru who is endowed with kindness—
Whoever cultivates him
At the crown of their head, the palm of
their hand,
Or in the center of their heart,
That individual will come to possess
Even the qualities of a thousand buddhas.

Therefore, since it is the root guru who gives rise to all exalted qualities, it is crucial to see the actions of his exalted body, speech, and mind as exalted qualities, and to hold whatever he says as valid and authoritative.

དགྱེས་རྡོར་ལས། གཞན་གྱི་བརྗོད་མིན་ལྷན་ཅིག་སྐྱེས། །གང་དུ་ཡང་ནི་མི་རྙེད་དེ། །བླ་མི་དུས་ཐབས་བརྟེན་པ་དང་། །བདག་གིས་བསོད་ནམས་ལས་ཤེས་བྱ། །ཞེས་དང་། དམ་ཚིག་བཀོད་པའི་རྒྱུད་ལས། རྫོགས་པའི་རིམ་པ་བསྐལ་པའི་བར་དུ་ནི། །འདུ་འཛི་གཡེང་བ་སྤྱངས་ནས་བསྒོམས་པ་བས། །བླ་མ་རང་སེམས་དཀྱིལ་དུ་དར་གཅིག་ཙམ། །འབུམ་ཐག་ཉི་ཤུའི་ཆར་ཡང་མི་ཕོད་དོ། །ཞེས་དང་། དཔལ་གསང་བ་འདུས་པ་ལ། སློབ་དཔོན་སྙིང་གར་རབ་བསྒོམས་ན། །བྱང་ཆུབ་འདི་ཡིས་ཐོབ་འགྱུར་ཞིང་། །ངོ་མཚར་ཆེན་པོའི་དངོས་གྲུབ་ཡིན། །སྐུ་གསུང་ཐུགས་ནི་འགྲུབ་པར་འགྱུར། །ཅེས་གསུངས་སོ།།

From the *Hevajra Tantra*:

The coemergent cannot be expressed by
others,
And cannot be found anywhere at all.
It is to be known by relying on the guru's
skillful means and the right time,
And through one's own merit.

And from the *Samaya Arrangement Tantra*:

Compared to cultivating the completion
stage for an aeon
While having abandoned hustle, bustle, and
distraction,
Cultivating the guru in the center of your
mind for just a single instant
Does not compare to even a fraction of two
million times.

And from the Glorious *Guhyasamāja*:

If you cultivate intensely on the master at
your heart,
By this, awakening will be attained;
It is the *siddhi* of great wonder.
The exalted body, speech, and mind will be
accomplished.

B. The Completion Stage

གཉིས་པ་རྫོགས་པའི་རིམ་པ་ནི། ཆོས་རྗེ་རིན་པོ་ཆེའི་ཞལ་ནས། སེམས་ཉིད་ཀྱི་ནམ་མཁའ་ཡངས་པ་ལ། །རྣམ་རྟོག་གི་སྤྲིན་ཚོགས་མ་དེངས་ན། མཁྱེན་གཉིས་ཀྱི་གཟའ་སྐར་མི་བཀྲ་བས། །སེམས་མི་རྟོག་འདི་ལ་ནན་ཏན་མཛོད། །

Then is the completion stage. As the Dharma Lord, our Precious Guru said:

> If within the sky-like expanse of mind-as-such,
> The accumulated clouds of conceptualizations have not dispersed,
> The planets and stars of twofold knowledge will not shine.
> Attend earnestly therefore, to this non-conceptual mind.

ཅེས་གསུངས་པ་ལ་གཉིས། མཉམ་བཞག་དང་། རྗེས་ཐ་བོ། །

This has two parts: meditative equipoise and post-meditative equipoise.

1. Meditative Equipoise

དང་པོ་ལ་གཉིས་ཏེ། ཏིང་ངེ་འཛིན་བསྒོམ་པ་དང་། དེའི་དོན་ངོ་སྤྲོད་པའོ། །

Meditative equipoise has two parts: cultivating *samādhi* and introducing the meaning.

a. Cultivating Samādhi

དང་པོ་ལ་གཉིས། མཚན་མ་ཅན་དང་། མཚན་མ་མེད་པའོ། །

Cultivating *samādhi* has two parts: with signs and without signs.

(i) With Signs

དང་པོ་ནི། སློབ་དཔོན་ཀླུ་སྒྲུབ་ཀྱི་ཞལ་ནས། རང་སེམས་གདོད་ནས་མ་སྐྱེས་པ། །སྟོང་པ་ཉིད་ཀྱི་རང་བཞིན་ནོ། །དེ་ཉིད་བསྒོམ་པའི་རྣལ་འབྱོར་པས། །དབུགས་སྟོང་རྔུབ་པ་མ་ཡིན་ཞིང་། །སྤྱན་ཆེ་བཙུམ་པ་མ་ཡིན་ནོ། །དགྱེ་བ་མ་ཡིན་སྒྲུར་བ་མིན། །གསུང་བ་མ་ཡིན་མི་གསུང་མིན། །ཕྱི་རོལ་ཡུལ་ལ་མི་འཇུག་ཅིང་། །ནང་དུ་སེམས་ལ་མི་རྟོག་གོ །ཅེས་གསུངས་པས།

First, as Master Nāgārjuna said:

> One's own mind is primordially birthless,
> The very nature of emptiness.
> The yogi who cultivates this nature
> Neither exhaling nor inhaling the breath,
> Nor opening or closing the eyes.
> Does not bend backward nor stoop forward,
> Is not speaking, nor is not-speaking.
> Does not engage with external objects,
> And does not conceptualize the mind
> within.

རྣམ་སྣང་གི་ཆོས་བདུན་དང་ལྡན་པའི་ལུས་གནད་ལེགས་པར་བཅའ། དེ་ནས་གོང་དུ་

བསྟན་པ་ལྟར་སྐྱབས་སུ་འགྲོ་ཞིང་སེམས་བསྐྱེད། ལུས་ཡི་དམ་དུ་གསལ་གདབ། བླ་མ་བསྒོམ། མཆོད་པས་མཆོད། གསོལ་བ་གདབ། དེ་ནས་རང་གི་སྙིང་གར་ཐིག་ལེ་སྔོན་པོ་ཡུངས་འབྲུ་ཙམ་འོད་དང་བཅས་པ་ལ་རྩེ་གཅིག་ཏུ་མ་ཡེངས་པར་གཏད་ནས་བསྒོམ་པར་བྱའོ། །

Properly assume the physical posture with the seven points of Vairocana. Then, as instructed above, take refuge and generate bodhicitta. Visualize your body as the *yidam*. Cultivate the guru. Make offerings and pray. Then, at your heart center, single-mindedly and without distraction, focus on a blue *bindu* the size of a mustard seed, endowed with light, and cultivate that.

དེ་ལྟར་བྱས་པས་ཏིང་ངེ་འཛིན་བཟང་བའི་དུས་སུ་རང་ལུགས་སུ་ལྷོད་གློད་ལ་དམིགས་པ་མི་འཛིན་པར་ཙུང་ཞིག་ངལ་གསོ། ཡང་སེམས་སྙིང་གའི་ཐིག་ལེ་ལ་ཅེན་ནེ་གཏད་ལ་བསྒོམ་པར་བྱའོ། །དེ་ལ་རྣམ་པར་རྟོག་པ་ཅི་འཕྲོས་ཀྱང་། རྗེས་སུ་མི་འབྲང་བར་ཐིག་ལེ་དེ་ཉིད་ལ་སེམས་གཏོད་པར་བྱ་ཞིང་། ཐུན་བཞིར་ཉམས་སུ་བླང་བར་བྱའོ། །མཐར་ཐིག་ལེ་དེ་ཉིད་ཀྱང་མི་དམིགས་པར་མ་བཅོས་པའི་ངང་ལ་བཞག་པར་བྱའོ། །

When a good state of *samādhi* arises from doing so, relax in the natural state, not holding the object of focus, and rest for a little while. Again, focus your mind intently on the *bindu* at the heart and cultivate it. Whatever thoughts arise, do not

follow them; instead, direct your mind to that very *bindu*. Practice this in four sessions. Finally, let even the *bindu* itself become non-referential, and rest in an unaltered state.

ཡང་སྔོན་འགྲོ་སྔར་བཞིན་བྱས་ལ། ལྟེ་བའི་དབུས་སུ་ཐིག་ལེ་སེར་པོ་ཡུང་འབྲུ་ཙམ་ཞིག་ལ་མ་ཡེངས་པར་སྔར་ལྟར་བསྒོམ་པར་བྱའོ། །ཡང་ཞེན་པ་བྱིང་བ་དང་རྨུགས་པ་ལ་སོགས་བྱུང་ན། མགྲིན་པར་ཐིག་ལེ་དམར་པོ་འོད་དང་བཅས་པ་ཡུངས་འབྲུ་ཙམ་ལ་མ་ཡེངས་པར་སྔར་ལྟར་སྒོམ་པར་བྱའོ། །ཡང་སྤྱི་བོའི་དབུས་སུ་ཐིག་ལེ་དཀར་པོ་ཡུངས་འབྲུ་ཙམ་འོད་དང་བཅས་པ་གཅིག་ལ་ཞེན་པ་སྔར་བཞིན་མ་ཡེངས་པར་བསྒོམ་པར་བྱའོ། །

Again, perform the preparations as before. At the center of the navel, cultivate as before, without distraction, a yellow *bindu* the size of a mustard seed. Again, if sinking or dullness of mind occurs, cultivate as before, without distraction, a red *bindu* with light, the size of a mustard seed, at the throat. Again, at the center of the crown, cultivate as before, without distraction, a white *bindu* with light, the size of a mustard seed.

དེ་ལྟར་བྱས་པས་སེམས་ཕྱིར་མི་འཕྲོ་པར་རྟོག་མེད་དུ་གནས་པར་འབྱུང་ཞིང་མངོན་པར་ཞེན་པ་ལ་སོགས་པ་འཆར་ཏེ། འཁོར་ལོ་སྡོམ་པ་ལས། ཡིད་ནི་ནང་དུ་ཆུད་པ་ཡིས། །ཅི་འདོད་པ་ཡི་ལས་རྣམས་འགྲུབ། །ཅེས་སོ། །

By doing so, the mind will not wander outwards but will abide non-conceptually, and clairvoyance and so forth will arise. From the *Cakrasaṃvara Tantra*:

> By the mind being brought inside,
> Whatever desired activities are
> accomplished.

(ii) Without Signs

གཉིས་པ་མཚན་མེད་པ་ལ་བཞི་སྟེ། དང་པོ་མཐོ་དམན་གྱི་བསམ་བློ་སྤངས་ཏེ་ཡིད་ལ་མི་བྱེད་པར་སྐྱོང་བ། གཉིས་པ་བརྩོན་འགྲུས་ཆེན་པོས་དྲན་པ་མ་ཡེངས་པར་སྐྱོང་བ། གསུམ་པ་སྒོམ་མེད་ཀྱི་དོན་ལ་མ་ཡེངས་པར་གློད་ནས་སྐྱོང་བ། དེ་དག་གང་གི་ཡང་ཕྱོགས་སུ་མ་ལྷུང་བར་སྒྲིམ་ལྷོད་དང་བྲལ་བར་སྐྱོང་པའོ། །

Second, meditation without signs has four parts: 1) abandoning thoughts of high and low and sustaining a state of non-mentation; 2) with great diligence, sustaining a state of undistracted mindfulness; 3) relaxing without distraction in the meaning of non-meditation and sustaining it; and 4) sustaining a state free from tightness and looseness, without falling to any extreme.

དང་པོ་ནི་ལུས་གནད་གོང་ལྟར་བཅས་ལ། འདས་མ་འོངས་ད་ལྟར་རྟོག་པ་མི་བྱེད་དེ། མེད་པར་བསྒོམ་ནས་བཅོས་མ། ཡོད་པར་བསྒོམ་པ་བཅོས་མ། དབུས་སུ་བསྒོམ་ན

བཅོས་མ། ཅེས་གསུངས་པས། མགོང་དམན་དང་བཟང་ངན་གང་གིས་ཀྱང་མ་བསླད་པར་ཡིད་ལ་མི་བྱེད་པར་སྐྱོང་ངོ༌།

First, assume the physical posture as above. Do not think of the past, future, or present. It is said:

> To cultivate the mind as non-existent is a fabrication;
> To cultivate it as existent is a fabrication;
> To cultivate it in the center is a fabrication.

Therefore, sustain a state of non-mentation, unstained by any view of high or low, good or bad.

བྲམ་ཟེ་ཆེན་པོའི་ཞལ་ནས། ཡིད་ལ་མི་བྱེད་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོའི་དོན། །འབྲས་བུ་གང་ལའང་རེ་བར་མ་བྱེད་རྣལ་འབྱོར་པ། །ཅེས་དང་། རྗེ་ཏི་ལོ་པའི་ཞལ་ནས། ལུས་ཀྱི་བྱ་བ་ཡོངས་ཐོངས་རྣལ་མར་སྡོད། །ངག་གི་སྨྲ་བརྗོད་མ་མང་བྲག་སྟོང་བྲག་ཆ་འདྲ། །ཡིད་ལ་ཅི་ཡང་མི་བསམ་ལ་ལྷའི་ཆོས་ལ་ལྟོས། །ཞེས་དང་། མགོ་དམན་བསམ་བློ་མ་བྱས་ན། །དུས་གསུམ་རྒྱལ་བའི་ཡོན་ཏན་འཆར། །ཅེས་ཅི་ཡང་ཡིད་ལ་མི་བྱེད་པར་བཞག་གོ །

As Great Brahmin Saraha said:

> The meaning of *mahāmudrā* is non-mentation.
> O yogi, do not hope for any result.

And Lord Tilopa said:

Completely abandon the body's activities;
remain in a natural state.
Do not speak much with your speech; let it
be like an empty echo.
Do not imagine anything with your mind;
look at the dharma that transcends
concepts.

And:

If you do not think thoughts of 'high' and
'low,'
The qualities of the buddhas of the three
times will arise.

Thus, rest without any mentation.

གཉིས་པ་ནི། བརྩོན་འགྲུས་ཆེན་པོས་སྐད་ཅིག་ཀྱང་མ་ཡེངས་པར་སྐྱོང་སྟེ། བརྩོན་འགྲུས་ཆེན་པོའི་གོ་བ་ཡང་། །དྲན་པ་རྒྱུན་ཆད་མེད་པ་ཡིན། །ཞེས་དང་། དྲན་པ་ཡེངས་མེད་མ་ཤེས་ན། །མི་བསྒོམ་པ་ལ་བྱ་ཐབས་མེད། །གསུངས་པས་ཡིད་ལ་མི་བྱེད་པའི་དོན་དེ་ལ་བརྩོན་འགྲུས་ཆེན་པོས་སེམས་དགེ་མི་དགེ་ལུང་མ་བསྟན་གྱི་རྗེས་སུ་མི་འབྲང་བར། སྐད་ཅིག་ཀྱང་མ་ཡེངས་པར་མདུན་གྱི་ནམ་མཁར་མིག་གཟུགས་ལ་ལྟ་བ་བཞིན་དུ། མིག་འབྲས་ལ་ཁྱེར་དང་། རྫི་མ་ལ་ཁྲབ་ཁྲོབ་མེད་པར་མཉམ་པར་བཞག་གོ །

Second, with great diligence, sustain a state without distraction for even a moment. And:

The meaning of great diligence
Is an unbroken stream of mindfulness.

And:

If one does not know undistracted
mindfulness,
There is no way to practice non-meditation.

Therefore, with great diligence, in that meaning of non-mentation, do not follow after virtuous, non-virtuous, or neutral thoughts. For not even a moment be distracted. Gaze into the space in front of you as if looking at a form, without darting the eyeballs or blinking the eyelashes. Rest in equipoise.

དེ་ཛེ་ཏི་ལླི་པའི་ཞལ་ནས། བློ་དམན་སྐྱེ་བོ་དོན་ལ་མི་གནས་ན། །རླུང་གི་གནད་བཟུང་རིག་པ་བཅུད་ལ་བོར། །ལྟ་སྟངས་དང་ནི་སེམས་འཛིན་དུ་མ་ཡིས། །རིག་པ་ངང་ལ་མི་གནས་བར་དུ་བཅུན། །ཞེས་གསུངས་སོ། །དེ་ནས་ཡང་ཐུན་མཚམས་རྣམས་སུ་མ་ཡེངས་པའི་ངང་ལ་ངལ་གསོ། ཡང་གོང་ལྟར་བསྒོམ་པར་བྱ།

Lord Tilopa said:

If a person of lesser intellect cannot abide
in the ultimate reality,

Hold the vital point of the breath and
gather the essence of awareness.
With various gazes and techniques of
mental focus,
Discipline awareness until it abides in its
own state.

Then, in the breaks between sessions, rest in a state of non-distraction. Again, cultivate as above.

གསུམ་པ་ནི། སྒོམ་མེད་ཀྱི་དོན་དེ་མ་བཅོས་པར་གློད་ནས་སྐྱོང་སྟེ། རྒྱལ་བའི་ཡུམ་ལས། མ་བཅོས་པ་ནི་བྱང་ཆུབ་མཆོག་རྒྱུ་སྟེ། །བཅོས་མའི་སྟོབས་ཀྱིས་འཕགས་ལམ་ཐོབ་མི་འགྱུར། །ཅེས་དང་། སྒོམ་མེད་ཀྱི་དོན་དེ་མ་བཅོས་པར་དུས་རྒྱུན་དུ་སྐྱོང་དགོས་ཏེ། སྒོམ་རྒྱུ་མེད་ཀྱང་གོམས་རྒྱུ་ཡོད། །གོམས་པས་ལྟ་བ་ཀློང་དུ་འགྱུར། །ཞེས་གསུངས་པས།

Third, sustain the meaning of non-meditation by relaxing without contrivance. From *The Mother of the Victorious Ones*:

The uncontrived is the cause of supreme
awakening;
By the power of fabrication, the noble path
cannot be attained.

And:

Although there is nothing to cultivate,
there is something to become familiar with.
Through familiarization, the view is integrated into the vast expanse of your being.

སེམས་ཀྱི་གཤིས་ལུགས་ཇི་ལྟར་འདུག་པ་ལས་མ་བཅོས་པར་གློད་ནས་སྐྱོང་བ་སྟེ། དེའང་སེམས་འདི་དངོས་པོ་དང་མཚན་མའམ་ཁ་དོག་དབྱིབས་འདི་ལྟ་བུ་ཞེས་སྒོམ་དུ་མེད་ཀྱང་། སྒོམ་མེད་དེ་གའི་ངང་ལ་སེམས་གོམས་སུ་བཅུག་པས་ཏིང་ངེ་འཛིན་བརྟན་ནས་ཀློང་དུ་འགྱུར་བ་ཡིན་ཏེ།

Sustain a state of relaxation, uncontrived from the natural state of the mind. Although this mind cannot be cultivated as an entity, a characteristic, a color, or a shape, by accustoming the mind to that very state of non-meditation, *samādhi* becomes stable and transforms into an expanse.

སློབ་དཔོན་བྲམ་ཟེ་ཆེན་པོའི་ཞལ་ནས། འཇུར་བུས་བཅིངས་པའི་སེམས་ཉིད་འདི། །གློད་ན་གྲོལ་བ་ཐེ་ཚོམས་མེད། །ཅེས་དང་། ཛེ་ཏཱ་རི་པའི་ཞལ་ནས། སེམས་ཉིད་ནམ་མཁའི་དཀྱིལ་ལྟར་བསམ་པའི་ཡུལ་ལས་འདས། །དེ་ངང་བཏང་བཞག་མེད་པར་གློད་ལ་ཞོག ། སེམས་ལ་གཏད་སོ་མེད་ན་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོ་ཡིན། །དེ་ལ་གོམས་ཤིང་འདྲིས་ན་བླ་མེད་བྱང་ཆུབ་འཐོབ། །ཅེས་པས། ཅི་ཡང་མི་བསྒོམ་པའི་ངང་ནས་ལུས་སེམས་ལོང་གློད་ནས་

བསྒོམ་སྟེ། ཤེས་པ་འོག་འགྱུ་ལ་མ་སོང་བར་དྲན་པའི་ཕྱིས་ཟིན་པར་བྱས་ནས་སྒོམ་མོ། །

Great Brahmin Saraha said:

> This very nature of mind, bound by grasping—
> If you let it go, there is no doubt it will be liberated.

And Lord Tilopa said:

> The nature of mind, like the center of the sky, is beyond the domain of thought.
> In that state, without placing or leaving, just let go and rest.
> If the mind has no point of focus, that is *mahāmudrā.*
> By familiarizing and blending with that, unsurpassable awakening is attained.

Therefore, from within a state of cultivating nothing, you cultivate by inwardly letting go of body and mind. You cultivate by ensuring your awareness does not sink into undercurrent movements, while being held by the check of mindfulness.

བཞི་པ་ནི། བསྒྲིམས་སམ་ལྷོད་གཉིས་ཀྱི་མཐའ་དང་བྲལ་བར་སྐྱོང་སྟེ། བྲམ་ཟེས་སྐུད་པ་འཁལ་བ་བཞིན། །སོ་མ་མ་བཅོས་ལྷུག་པར་བཞག །ཅེས་པས། མཉམ་བཞག་གི་དུས་སུ་ཤེས་པ་གྲིམས་ཐལ་ན། དགེ་སྦྱོར་གནད་དུ་མི་འགྲོ། རྟོག་པ་མང་དུ་འགྲོ། གློད་ཐལ་ན། འོག་འགྱུ་སྟེ་གར་གནས་ངོས་མི་ཟིན། དེས་ན་བསྒྲིམ་ལྷོད་ཀྱི་མཐའ་དང་བྲལ་བར་མ་ཡེངས་པར་འདི་ཁོ་ན་བཞིན་སྐྱོང་སྟེ། བྱ་བྱེད་རྩོལ་སྒྲུབ་ཐམས་ཅད་དང་བྲལ་བར་རང་སོ་ཀ་ནར་བཞག་པར་བྱའོ། །

Fourth, one sustains a state free from the two extremes of tension and laxity. Since it is said:

> Like a *brahmin* spinning thread,
> Rest naturally, uncontrived, and at ease.

During meditative equipoise, if awareness is too tight, your practice will not hit the mark, and many thoughts will arise. If it is too loose, it will slip into undercurrent movements, and you will not recognize where it is abiding. Therefore, sustain this very state, free from the extremes of tightness and looseness, without distraction. Remain in your own natural state, free from all doing, making, effort, and accomplishment.

b. Introducing the Meaning

གཉིས་པ་ངོ་སྤྲོད་ལ་གཉིས་ཏེ། མཉམ་བཞག་ཞི་གནས་ངོ་སྤྲད་པ་དང་། རང་རིག་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོར་ངོ་སྤྲད་པའོ། །

Second, introduction has two parts: introducing meditative equipoise *śamatha*, and introducing one's knowing-awareness as *mahāmudrā*.

(i) Introducing Meditative Equipoise Śamatha

དང་པོ་ནི། དེ་ལྟར་སེམས་འདས་མ་འོངས་དུས་གསུམ་གྱི་རྟོག་པས་དབེན་པར་བསྒོམས་པས། དངོས་པོ་དང་མཚན་མར་འཛིན་པ་ཐམས་ཅད་ཉེ་བར་ཞི་ནས། བྱིང་རྒོད་རྨུགས་གསུམ་གྱིས་མ་གོས་པར་རྟོག་མེད་རྩེ་གཅིག་ཏུ་གནས་པ་ལ་ཞི་གནས་མཉམ་བཞག་ཅེས་བྱ་སྟེ། དཔལ་ཤ་ཝ་རིས། གཉིས་མེད་ལྷན་སྐྱེས་བདེ་བ་ཆེན་པོའི་རོ། །ཇི་ལྟར་ཆུ་ལ་ཆུ་བཞག་རོ་གཅིག་ལྟར། །ཇི་བཞིན་དེ་བཞིན་གནས་པའི་ཚེ། །དམིགས་འཛིན་ཞེན་པའི་ཡིད་དེ་རབ་ཏུ་ཞི། །

First, by having thus cultivated the mind to be free from the conceptual thoughts of the past, future, and present, all grasping at things and characteristics is completely pacified. The state of abiding one-pointedly without concepts, unstained by the three faults of sinking, agitation, and dullness, is called meditative equipoise *śamatha*. Glorious Śavaripa said:

> The taste of the great bliss of non-dual
> coemergence—
> Just like water poured into water becomes a
> single taste.
> When one abides in that very state,

The mind of objective grasping and clinging
is completely pacified.

ཞེས་པས་ཞི་གནས་ནི་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་བསྐྱེད་པར་བྱེད་པའི་གཞི་ཡིན་ཏེ། དགའ་བོ་
མངལ་གནས་ལས། གང་ལ་མཉམ་བཞག་སེམས་མེད་ན། །རྣམ་དག་ཡེ་ཤེས་མེད་པ་
སྟེ། །ཟག་པ་རྣམས་ནི་སྤོང་མ་འགྱུར། །ཅེས་དང་། ཡབ་སྲས་མཇལ་བ་ལས། སངས་
རྒྱས་ཆོས་རྣམས་གང་ལ་ཡང་། །ལམ་གཞན་དག་གིས་མི་མཐོང་སྟེ། །ཞི་གནས་ཡེ་
ཤེས་ཆེ་ཐོབ་ན། བྱུང་ཉིད་དུ་ངེས་པར་འབྱུང་། ཅེས་པས།

Thus, *śamatha* is the basis for generating all qualities. From the *Sūtra of Nanda's Entry into the Womb*:

For one who lacks a mind of meditative
equipoise,
There is no pure primordial wisdom,
And the defilements will not be abandoned..

And from the *Sūtra of the Meeting of Father and Son*:

None of the Dharmas of the Buddha
Can be seen by any other way.
But if one attains the great wisdom of
śamatha,
They will certainly and naturally arise.

དེ་ལྟར་བུའི་མཉམ་བཞག་དེ་ལ་བརྟན་པ་མ་ཐོབ་ཀྱི་བར་དུ་ནན་ཏན་ཆེན་པོས་བསྒོམ་སྟེ། སྤྱོད་འཇུག་ལས། ཞི་གནས་རབ་ཏུ་ལྡན་པའི་ལྷག་མཐོང་གིས། །ཉོན་མོངས་རྣམ་པར་འཇོམས་པར་ཤེས་བྱས་ནས། །ཐོག་མར་ཞི་གནས་བཙལ་བྱ་དེ་ཡང་ནི། །འཇིག་རྟེན་ཆགས་པ་མེད་ལ་མངོན་དགས་འགྲུབ། ཅེས་སོ། །

Therefore, until stability in such meditative equipoise is attained, one must cultivate with great diligence. From the *Bodhicaryāvatāra*:

> Having understood that afflictive emotions
> are utterly destroyed
> By *vipaśyanā* endowed with excellent
> *śamatha*,
> One should first seek *śamatha*. And that
> Is accomplished with joyful effort by those
> who lack attachment to the world.

(ii) Introducing One's Knowing-Awareness as Mahāmudrā

གཉིས་པ་རང་རིག་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོར་ངོ་སྤྲོད་པ་ནི། ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ལ་དད་པར་རབ་ཏུ་བསྒོམ་པའི་མདོ་ལས། རིགས་ཀྱི་བུ་ཏིང་ངེ་འཛིན་ཐོབ་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ཞི་གནས་ཙམ་དང་ཏིང་ངེ་འཛིན་གྱི་རོ་ཙམ་གྱིས་ཆོག་པར་མི་འཛིན་གྱིས། ཏིང་ངེ་འཛིན་དེ་ཉིད་ལ་གནས་ནས། ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་ཆོས་དེ་དག་ལ་བགྲང་ཞིང་གཞལ། སྤྱོད་ཅིང་སོ་སོར་རྟོག་པའི་རྣམ་པས་ལྷག་མཐོང་སྐྱེའོ། །

Second is introducing one's own knowing-

awareness as *mahāmudrā.* From the *Sūtra on the Cultivation of Faith in the Mahāyāna*:

> O child of the family, a bodhisattva who has attained *samādhi* is not satisfied with mere *śamatha* or the mere taste of *samādhi.* Abiding in that very *samādhi*, he investigates and analyzes the Dharmas of the Great Vehicle, and through the aspect of engaging in this discerning investigation, *vipaśyanā* arises.

ཞེས་པས། དེ་ལྟར་མཉམ་བཞག་དྭངས་པའི་སྐབས་སུ་དེ་ཉིད་ཀྱི་ངོ་བོ་ལ་རིག་པ་དེ་ཉིད་ཀྱིས་བརྟག་པར་བྱ་སྟེ། དེའང་དངོས་པོའམ་ཁ་དོག་ཡོད་པ་གཅིག་འདུག་གམ། འོན་ཏེ་མེད་པ་གཅིག་འདུག །ཡོད་པ་གཅིག་འདུག་ན། དང་པོ་རྒྱུ་ཅིས་སྐྱེ། ཕྱོགས་གང་ནས་བྱུང་། བར་དུ་གར་གནས། ཐ་མ་གང་དུ་འགག་ལེགས་པར་བརྟག་པར་བྱའོ། །མེད་པར་འདུག་ན། མེད་པར་སུས་ཤེས། གང་གིས་མེད། ཅེས་སྒྲོ་འདོགས་མཁན་པོ་ལ་སོགས་སུ་ཡིན་ལེགས་བར་བརྟག་པར་བྱའོ། །གལ་ཏེ་ཡིད་ལས་འདས་པར་འདུག་བརྟག་པར་བྱའོ། །

Therefore, during a clear state of meditative equipoise, one should investigate the essence of that very state with knowing-awareness itself. Is there something that exists, as an entity or with a color? Or is there something that is non-existent?

If something exists, by what cause did it first arise? From what direction did it come? Where does it abide in the middle? Where does it finally cease? Investigate this well. If it is non-existent, who knows it is non-existent? What is non-existent? Investigate well who or what is making the imputation. If it is beyond the mind, investigate that.

དེ་ལྟར་ཉམས་སུ་བླངས་པས་སེམས་ཀྱི་གཞི་རྩ་ཆོད་པ་འབྱུང་སྟེ། འཇིག་རྟེན་མགོན་པོའི་ཞལ་ནས། རང་གི་རིག་པ་རིག་རིག་ཅུར་ཅུར་པོ་འདི་ལ་བལྟ་བའི་དུས་སུ་གང་ཡང་མ་མཐོང་བ་དེ་ནི་དེ་ཁོ་ན་ཉིད་མཐོང་བའོ། །ཞེས་པས།

By taking that into one’s experience in that way, the root-foundation of the mind is decisively cut. As Jikten Gönpo said:

> When you look at this vibrant, shimmering knowing-awareness of yours, that very seeing of nothing whatsoever is the seeing of reality-itself.

རང་གི་སེམས་ཉིད་གདོད་མ་ནས་ཡོད་ཡོད་མེད་མེད་བཟང་ངན་རྟག་ཆད་ལ་སོགས་པའི་མཐའ་ཐམས་ཅད་དང་བྲལ་བ། དཔེ་གང་གིས་ཀྱང་མཚོན་པར་མི་ནུས་པར་རྟོགས་པ་དེ་ལ། ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོའམ་རང་རིག་པའི་ཡེ་ཤེས་ཞེས་བྱ་སྟེ།།

Realizing that one's own mind is primordially free from all extremes—such as existence and non-existence, good and bad, permanence and annihilation—and that it cannot be illustrated by any example, is called *mahāmudrā*, or the wisdom of innate awareness.

རྒྱལ་བའི་ཡུམ་ལས། ཇི་ལྟར་ནམ་མཁའ་མཐོང་ཞེས་ཚིག་ཏུ་རབ་བརྗོད་པ། །ནམ་མཁའ་ཇི་ལྟར་མཐོང་ཞེས་དོན་དེ་བརྟག་པར་གྱིས། །དེ་ལྟར་ཆོས་མཐོང་བ་ཡང་དེ་བཞིན་གཤེགས་པས་བསྟན། །མཐོང་བ་དཔེ་གཞན་གྱིས་ནི་བསྙད་པར་ནུས་མ་ཡིན།

From *The Mother of the Victorious Ones*:

> Just as one may say the words, 'seeing space,'
> One must examine the meaning: 'How *is* space actually seen?'
> In the same way, the Tathāgata has taught the seeing of phenomena.
> This seeing cannot be described by any other example.

ཅེས་དང་། རྗེ་ཏཻ་ལོ་པའི་ཞལ་ནས། དཔེར་ན་ནམ་མཁའ་སྟོང་པར་ཐ་སྙད་གང་བཏགས་ཀྱང་། །ནམ་མཁའ་ལ་ནི་འདི་འདྲ་བརྗོད་དུ་མེད། དེ་བཞིན་རང་སེམས་འོད་གསལ་ཐ་སྙད་བརྗོད་གྱུར་ཀྱང་། །བརྗོད་པས་འདི་འདྲར་གྲུབ་ཅེས་ཐ་སྙད་གདགས་གཞི་མེད། །དེ་ལྟར

སེམས་ཀྱི་རང་བཞིན་གདོད་ནས་ནམ་མཁའ་འདྲ། །ཆོས་རྣམས་མ་ལུས་དེ་རུ་མ་འདུས་མེད། །

And Lord Tilopa said:

For example, whatever label you apply to
empty space,
It is inexpressible to say of space, ‘it is like
this.’
Likewise, although one’s own luminous
mind is described with labels,
There is no basis for the designation that
says,
‘By this description, it is established as
being like this.’
Thus, the nature of mind is primordially
like space,
And there are no phenomena whatsoever
that are not contained within it.

ཅེས་པས། འདི་ལྟར་རང་གི་སེམས་ཉིད་གདོད་མ་ནས་སྐྱེ་འགག་གནས་གསུམ་གྱི་མཐའ་དང་བྲལ་བར་རྟོགས་པ་ནི། ཐ་མལ་གྱི་ཤེས་པ་ཞེས་ཀྱང་བྱེར། ཆོས་ཀྱི་སྐུ་ཞེས་ཀྱང་བྱེར། རང་བྱུང་ལྷན་ཅིག་སྐྱེས་པའི་ཡེ་ཤེས་ཞེས་ཀྱང་བྱེར་ཏེ། དེའང་རྗེ་སྒམ་པོ་པའི་ཞལ་ནས། ཨང་ངེ་ཐ་མལ་གྱི་ཤེས་པ་སྐྱོང་། ཞེས་དང་། སེམས་ཉིད་ལྷན་ཅིག་སྐྱེས་པ་ཆོས་ཀྱི་སྐུ། །ཞེས་དང་།

Thus, realizing that one's own mind is primordially free from the extremes of arising, ceasing, and abiding is called ordinary mind, *dharmakāya*, or self-arisen coemergent wisdom. As Lord Gampopa said: "Ah! I sustain the ordinary mind." And: "Mind-itself, coemergent, is the *dharmakāya*."

སློབ་དཔོན་ཧོག་ཙེ་པའི་ཞལ་ནས། ཐ་མལ་ཤེས་པ་སྙིང་གི་དབུས་སུ་སད། །ཚོགས་དྲུག་དག་ན་བདེ་བ་རྒྱུན་མི་འཆད། །བྱས་པ་ཐམས་ཅད་དོན་མེད་སྡུག་བསྔལ་རྒྱུ། །བསྒོམ་དུ་མེད་པ་གཉུག་པའི་ངང་ལ་ཞོག །ཅེས་དང་། འཇིག་རྟེན་མགོན་པོའི་ཞལ་ནས། སྤྲོས་དང་བྲལ་བ་རང་གི་སེམས། །འཁོར་འདས་ཀུན་གྱི་རང་བཞིན་དུ། །དུས་གསུམ་ཀུན་ཏུ་ཁྱབ་པ་དེ། །གདོད་ནས་ཞི་ཞིང་མ་སྐྱེས་པ། །སྒྲ་བསམ་བརྗོད་ལས་འདས་པའོ། །
Master Kotalipa said:

> Awaken ordinary consciousness in the center of the heart;
> If the six consciousnesses are pure, bliss is uninterrupted.
> All contrived actions are meaningless, a cause of suffering.
> Rest in the innate state, which is not something to be cultivated.

And Jikten Gönpo said:

One's own mind, free from conceptual
elaboration,
Is the nature of all *saṃsāra* and *nirvāṇa.*
That which pervades all of the three times
Is primordially peaceful and birthless,
Transcending speech, thought, and
expression.

ཞེས་པས། རང་གི་སེམས་ཡོད་མེད་ལ་སོགས་སྤྲོས་དང་བྲལ་བར་གདོད་མ་ནས་གནས་ཀྱང་། བླ་མ་དམ་པའི་མན་ངག་དང་བརྡའ་ཐབས་ཀྱི་གནད་དང་བྲལ་ན་རྟོགས་པར་མི་འགྱུར་ཏེ། རྗེ་བཙུན་ཏི་ལློ་པའི་ཞལ་ནས་ཀྱང་། གང་ཞིག་སྙིང་པོར་གྱུར་བ་ཏིལ་གྱི་མར། །སྔོངས་པས་ཏིལ་ལ་ཡོད་པར་ཤེས་གྱུར་ཀྱང་། །རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་འབྱུང་ཡན་ལག་མ་ཤེས་པས། །ཏིལ་མར་སྙིང་པོ་འབྱོན་པར་མི་ནུས་ལྟར། །ལྷན་ཅིག་སྐྱེས་པ་གཉུག་མའི་ཡེ་ཤེས་དེ། །འགྲོ་བ་ཀུན་གྱི་སྙིང་ལ་ཡོད་གྱུར་ཀྱང་། །བླ་མས་མ་མཚོན་རྟོགས་པར་མི་ནུས་སོ། །ཏིལ་བརྡུངས་ཕུབ་མ་གསལ་བར་གྱུར་པ་ལས། །ཏིལ་མར་སྙིང་པོ་ཕྱུང་བ་དེ་བཞིན་དུ། །བླ་མས་བསྟན་པ་དེ་བཞིན་ཉིད་ཀྱི་དོན། །ཏིལ་མར་བཞིན་དུ་འདྲུག་པ་གསལ་བར་བྱ།
Thus, although one's own mind innately abides free from elaborations such as existence and non-existence, without the vital point of the sublime guru's pith instructions and symbolic methods, it will not be realized. Venerable Tilopa also said:

The essential sesame oil—

Although the ignorant know that it exists in sesame seeds,
Because they do not know the components of its dependent origination,
They are unable to extract that essential oil.
Just so, that innate, coemergent wisdom,
Although it exists in the heart of all beings,
If it is not introduced by the guru, it cannot be realized.
Just as the essential oil is extracted
By crushing the sesame and clearing away the chaff,
In the same way, one should clearly engage with the meaning of suchness
Shown by the guru, just like that sesame oil.

ཞེས་པས། བླ་མ་དམ་པའི་མན་ངག་གི་བརྡའ་ཐབས་ལ་བརྟེན་ནས། སེམས་ཀྱི་གཤིས་ལུགས་སྤྲོས་པ་ཐམས་ཅད་དང་བྲལ་བར་མངོན་སུམ་དུ་རྟོགས་པ་ནི་ལྟ་བ། དེའི་ངང་ལ་མ་ཡེངས་པར་འཛོག་པ་ནི་སྒོམ་པ། གང་ཤར་དེའི་གྲོགས་སུ་འགྱུར་ཞིང་རྩོལ་སྒྲུབ་དང་བྲལ་བ་ནི་སྤྱོད་པ། ལྟ་བ་དེ་མངོན་དུ་གྱུར་པ་ནི་འབྲས་བུ་ཡིན་པར་གསུངས་ཏེ།

Therefore, relying on the symbolic methods of the sublime guru's pith instructions, to directly realize the natural state of the mind as free from all conceptual elaboration is view. To rest in that

state without distraction is cultivation. For whatever arises to become an aid, free from striving and accomplishment, is conduct. For that view to become manifest is fruition.

རྗེ་ཏི་ལློ་པའི་ཞལ་ནས། བཟུང་འཛིན་ཀུན་ལས་འདས་ན་ལྟ་བའི་རྒྱལ་པོ་ཡིན། །ཡེངས་པ་མེད་ན་སྒོམ་པའི་རྒྱལ་པོ་ཡིན། །བྱ་རྩོལ་མེད་ན་སྤྱོད་པའི་རྒྱལ་པོ་ཡིན། །རེ་དོགས་མེད་ན་འབྲས་བུའི་རྒྱལ་པོ་ཡིན། །

As Lord Tilopa said:

> If you have transcended all subject-object grasping, that is the king of views.
> If there is no distraction, that is the king of cultivation. If there is no doing or effort, that is the king of conduct.
> If there is no hope and fear, that is the king of fruition.

ཅེས་དང་། །འཇིག་རྟེན་མགོན་པོའི་ཞལ་ནས། སེམས་ཉིད་ཀྱི་དོན་ཕྱིན་ཅི་མ་ལོག་པར་མཐོང་བས་ན་ལྟ་བ། དེ་ལ་རྒྱུན་དུ་མ་ཡེངས་པས་ན་སྒོམ་པ། དེ་ཉིད་ལ་སྤྱོད་པས་ན་སྤྱོད་པ། འཁོར་འདས་ཀྱི་ཆོས་ཐམས་ཅད་མེད་ན་མི་འབྱུང་ཞིང་རྟེན་འབྲེལ་འབའ་ཞིག་ཡིན། རྟེན་འབྲེལ་ཐམས་ཅད་སྐད་ཅིག་མར་གནས་པ་ཡིན། །སྐད་གཅིག་མ་དེ་ཡང་རྟེན་འབྲེལ་སྟོང་ཉིད་ཡིན་པས་འབྲས་བུ་ཆོས་ཀྱི་སྐུའོ། །ཞེས་གསུངས་པས་དེ་ལྟར་ཉམས་སུ་བླང་བར་བྱའོ། །

And Jikten Gönpo said:

> Because one sees the meaning of mind-
> itself without error, this is view.
> Because one is continuously undistracted
> from that, this is the cultivation.
> Because one acts within that very state, this
> is the conduct.
>
> All phenomena of *saṃsāra* and *nirvāṇa* do not arise without causes and are exclusively dependent origination. All dependent originations only abide momentarily. And because that moment is itself the dependent origination of emptiness, fruition is the *dharmakāya*.

Thus, one should practice in this way.

2. Post-Meditation

གཉིས་པ་རྗེས་ནི། ཚོགས་དྲུག་གི་ཡུལ་འཁོར་འདས་སུ་སྣང་བ་འདི་ཐམས་ཅད་ཡུལ་སེམས་གཉིས་སུ་མེད་དེ། དེའང་མདུན་གྱི་ཀ་བའམ་བུམ་པ་ལྟ་བུ་གཅིག་ལ་ཅེར་གྱིས་བལྟས་པས། དེ་ཉིད་ཀྱི་རྗེས་སུ་ཤེས་པ་མི་འབྲང་སྟེ། རྟེན་འབྲེལ་ཚོགས་པས་སྣང་བ་ཙམ་མ་གཏོགས་པ། དོན་དམ་པར་ཡུལ་ཡུལ་ཅན་གང་དུའང་གྲུབ་པ་མེད་པར་གདོད་མ་ནས་སྣང་སེམས་གཟུང་འཛིན་རང་གྲོལ་དུ་གནས་པ་ཡིན་ཏེ།

Second is the post-meditation state. All these appearances of *saṃsāra* and *nirvāṇa*, the objects of the six sense-consciousnesses, are nondual with the mind. For example, when staring at a pillar or a vase in front of you, the consciousness does not follow after it. Apart from the mere appearance due to the gathering of dependent connections, ultimately, neither the object nor the subject is established in any way. Primordially, appearance and mind, the apprehended and the apprehender, abide in self-liberation.

ཏིང་ངེ་འཛིན་རྒྱལ་པོའི་མདོ་ལས། དཔེར་ན་ནམ་མཁའ་དྭངས་པར་ཟླ་ཤར་བ། །དེ་ཡི་གཟུགས་བརྙན་དྭངས་པའི་མཚོར་སྣང་སྟེ། །ཟླ་བ་ཆུ་ཡི་ནང་དུ་འཕོས་པ་མེད། །ཆོས་རྣམས་ཐམས་ཅད་དེ་བཞིན་ཤེས་གྱིས༔ ༔ཞེས་པ་དང་། གང་ཞིག་རྐྱེན་ལས་སྐྱེས་པ་དེ་མ་སྐྱེས། །དེ་ལ་སྐྱེ་བའི་རང་བཞིན་ཡོད་མ་ཡིན། །རྐྱེན་ལ་རག་ལས་གང་དེ་མ་སྐྱེས་པ། ། གང་གིས་སྟོང་ཉིད་ཤེས་དེ་བག་ཡོད་ཡིན༔ ༔ཅེས་གསུངས་སོ། །

From the *Samādhirāja Sūtra*:

For example, when the moon rises in a clear sky,
Its reflection appears in a clear lake;
But the moon has not moved into the water.
Know that all phenomena are just like this.

And:

That which is born from conditions is birthless;
It has no intrinsic nature of birth.
That which depends on conditions is emptiness;
Whoever understands emptiness is truly heedful.

དེས་ན་སྣང་སེམས་ཟུང་འཇུག་འབའ་ཞིག་ཏུ་གནས་པ་ཡིན་ཏེ། རྗེ་ནཱ་རོ་པའི་ཞལ་ནས། སྣང་བའི་མཚན་ཉིད་སྐྱེ་བ་མེད། །འཁོར་བའི་མཚན་ཉིད་གཞི་རྩ་བྲལ། །སེམས་ཀྱི་མཚན་ཉིད་ཟུང་དུ་འཇུག །ཅེས་དང་། རྗེ་མར་པའི་ཞལ་ནས། སྣང་ཞིང་སྲིད་པའི་ཆོས་རྣམས་ཀུན། །གདོད་ནས་མ་གྲུབ་སྐྱེ་བ་མེད། །ངོ་བོ་སྤྲོས་དང་བྲལ་བར་རྟོགས། །

Therefore, all abides as solely the union of appearance and mind. Lord Nāropa said:

The nature of appearance is non-arising.
The nature of *saṃsāra* is without a root-foundation.
The nature of mind is union.

And Lord Marpa said:

All phenomena of appearance and existence

Are primordially unestablished and
without arising.
Realize their essence to be free from
conceptual elaboration.

ཞེས་པས། རིག་སྟོང་ཏིང་ངེ་འཛིན་གྱི་དོན་དེ་ཉིད། ཉོན་མོངས་རྣམ་རྟོག་ཏུ་ཤར་ཞིང་། རྣམ་རྟོག་དེའི་རང་གཤིས་མཉམ་པ་ཉིད་ལས་མི་འདའ་བས་ཆུ་དང་རླབས་ལྟ་བུ་སྟེ། སློབ་དཔོན་བྲ་ཟེ་ཆེན་པོའི་ཞལ་ནས། གང་ཞིག་སེམས་ལས་རྣམ་འཕྲོས་པ། །དེ་སྲིད་མགོན་པོའི་རང་བཞིན་སྟེ། །ཆུ་དང་རླབས་དག་གཞན་ཡིན་ནམ། །སྲིད་དང་མཉམ་ཉིད་ནམ་མཁའི་རང་བཞིན་ནོ། །

Thus, that very meaning of the *samādhi* of awareness-emptiness arises as afflictive conceptual thoughts. The natural disposition of those thoughts does not transcend evenness itself; they are like water and waves. The Great Brahmin, Master Saraha said:

Whatever emanates as a display from the
mind
Is the very nature of the Protector.
Are water and its waves ever other?
Likewise, *saṃsāra* and evenness have the
nature of space.

ཞེས་དང་། ཤ་ཝ་རི་པས། གང་གཱ་ལ་སོགས་ཆུ་ཀླུང་སྣ་ཚོགས་པ། །བ་ཚྭ་ཅན་གྱི་རྒྱ་མཚོར་རོ་གཅིག་ལྟར། །བརྟག་པའི་སེམས་དང་སེམས་བྱུང་སྣ་ཚོགས་ཀུན། །ཆོས་ཀྱི་དབྱིངས་སུ་རོ་གཅིག་ཤེས་པར་གྱིས། །ཅེས་དང་།

And Śavaripa said:

> Just as the various rivers, the Ganges and so forth,
> Become a single taste in the salty ocean;
> So too, conceptual mind and all the various mental factors—
> Understand them to be of a single taste in the *dharmadhātu*.

དེ་ལྟར་རྣམ་རྟོག་གང་སྐྱེས་ཀྱི་ངོ་བོ་ལ་བལྟས་པས། རྣམ་རྟོག་དེ་རང་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོར་ཉམས་སུ་མྱོང་ནས་འོང་སྟེ། འཇིག་རྟེན་མགོན་པོའི་ཞལ་ནས། སྐྱེས་པ་སྐྱེ་མེད་ནམ་མཁའ་བཞིན། །མ་སྐྱེས་སྐྱེ་མེད་ནམ་མཁའ་བཞིན། །ཆོས་ཀུན་སྐྱེ་མེད་ནམ་མཁའ་བཞིན། །ཅེས་དང་། རྣམ་རྟོག་ཆོས་སྐུར་རྟོགས་པ་དེ། །ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོའི་རྟོགས་པ་ཡིན། །ཞེས་དང་། མཐར་ཐུག་འབྲས་བུའི་ཆོས་སྐུ་དེ། །ཉོན་མོངས་རྣམ་རྟོག་དངོས་སུ་གདའ། །རིག་དང་མ་རིག་གཉིས་མེད་ཡིན། །མ་རིག་ཡེ་ཤེས་ཆེན་པོ་ཡིན། །

Thus, by looking at the essence of whatever thought arises, that very thought will be experienced as *mahāmudrā*. Jikten Gönpo said:

> That which has arisen is non-arising, like space.

That which has not arisen is non-arising,
like space.
All phenomena are non-arising, like space.

And:

To realize thoughts as *dharmakāya* is the realization of *mahāmudrā*.

And:

The ultimate, fruition *dharmakāya*
Actually is the afflictive emotions and
conceptual thoughts.
Knowing-awareness and lack of are
nondual.
Lack of knowing-awareness is great
primordial wisdom.

ཞེས་པས། མཉམ་བཞག་ཉིད་འཛིན་སྤྲོས་བྲལ་དང་། རྗེས་ཐོབ་སྣང་རིག་དབྱེར་མེད། ཟུང་འཇུག་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོའི་ཉམས་ལེན། ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པ། བློ་ཡི་དྲི་མ་དང་བྲལ་བ། རང་རིག་ཡུལ་མེད་དུ་གསལ་བ་ནི། སྣང་ཆམ་འགགས་པ་ཤེས་བྱའི་སྒྲུ་རིས་ཕྲ་ཞིབ་དང་བཅས་པ་ཕྱིད་ཀྱང་རྟོག་པར་མ་འགྱུས་པ། སྟོང་སྣང་རིག་པ་རྗེན་པ་ལ་ཕུད་པས་བདེ་གསལ་མི་རྟོག་པའི་དྲི་མ་དང་བྲལ་བ་སྟེ། བདེ་ཡང་ཞེན་པ་མེད་པས་འདོད་ཁམས་ལས་གྲོལ། གསལ་ཡང་འཛིན་པ་མེད་པས་གཟུགས་ཁམས་ལས་གྲོལ། མི་རྟོག་ཀྱང་སྣང་

རིག་འགག་པ་མེད་པས་གཟུགས་མེད་ལས་གྲོལ་བའི་མཉམ་རྗེས་ཟུང་འཇུག་ཏུ་ཉམས་སུ་བླང་བར་བྱའོ།།

Therefore, the uncommon practice of *mahāmudrā* is the union of meditative equipoise—*samādhi* free from elaboration—and post-meditation—the inseparability of appearance and awareness. It is free from the stains of the intellect. Innate awareness is clear without an object. The aspect of appearance is unceasing, distinguishing even the fine details of knowable objects without becoming conceptual thought. By getting to the core of bare awareness, the emptiness-appearance, one is free from the stains of bliss, clarity, and non-conceptuality. Blissful, yet without clinging, one is liberated from the desire realm. Clear, yet without grasping, one is liberated from the form realm. Non-conceptual, yet with unceasing appearance and awareness, one is liberated from the formless realm. One should practice in this union of meditative equipoise and post-meditation.

III. Conclusion: Dedication

༄། གསུམ་པ་རྗེས་བསྔོ་བ་ནི། རྗེ་རིན་པོ་ཆེའི་ཞལ་ནས། ཚོགས་གཉིས་ཡིད་བཞིན་གྱི་

ནོར་བུ་ལ། །སྨོན་ལམ་གྱི་བྱི་དོར་མ་བྱས་ན། །དགོས་འདོད་ཀྱི་འབྲས་བུ་མི་འབྱུང་བས། །
རྗེས་བསྔོ་བ་འདི་ལ་ནན་ཏན་མཛོད།༔ ༔

Third is the concluding dedication. As our Precious Lord said:

> If the wish-fulfilling jewel of the two
> accumulations
> Is not polished by aspiration prayers,
> The fruit of our wishes and desires will not
> come forth.
> Attend earnestly therefore, to this
> concluding dedication.

ཅེས་དང་། རྡོ་རྗེ་རྒྱལ་མཚན་བསྔོ་བའི་ལེའུ་ལས། འགྲོ་ཀུན་དགེ་བ་ཇི་སྙེད་ཡོད་པ་དང་། །
བྱས་དང་བྱེད་འགྱུར་དེ་བཞིན་བྱེད་པ་དག །བཟང་པོ་ཇི་བཞིན་དེ་འདྲའི་ས་དག་ལ། །ཀུན་
ཀྱང་ཀུན་ནས་བཟང་པོར་རེད་གྱུར་ཅིག །ཅེས་པ་ལྟར།

And, from the *Chapter on the Dedication of Vajradhvaja*, as it is said:

> Whatever virtue all beings have,
> That which has been done, will be done,
> and is likewise being done—
> Following the example of Samantabhadra,
> May all beings, too, become completely
> excellent!”

ཆོས་ཀྱི་དབྱིངས་རང་བཞིན་གྱི་དགེ་བ་དང་། དུས་གསུམ་དང་འབྲེལ་བའི་དགེ་བའི་རྩ་བ་ཐམས་ཅད་རྫོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་ཏུ་བསྔོ་བར་བྱ་སྟེ། དེའང་འཁོར་གསུམ་རྣམ་པར་མི་རྟོག་པའི་ཤེས་རབ་ཀྱིས་ཟིན་པའི་སྒོ་ནས་བསྔོ་དགོས་ལ། མཚན་མ་དང་བཅས་པ་ནི་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་རྒྱུར་མི་འགྱུར་ཏེ།

Accordingly, the natural virtue of the *dharmadhātu* and all roots of virtue connected with the three times should be dedicated to complete awakening. Furthermore, this dedication must be embraced by the wisdom that is non-conceptual regarding the three spheres of subject, object, action. A dedication with characteristics will not become a cause of awakening.

རྒྱལ་བའི་ཡུམ་ལས། གལ་ཏེ་མཚན་མར་བྱེད་ན་དེ་ནི་བསྔོ་མ་ཡིན། །ཅི་སྟེ་མཚན་མ་མེད་ན་བྱང་ཆུབ་བསྔོ་བ་ཡིན། །ཇི་ལྟར་དུག་དང་འདྲ་བའི་ཁ་ཟས་བཟང་ཟ་བ། །དཀར་པོའི། ཆོས་ལ་དམིགས་པའང་དེ་འདྲ་རྒྱལ་བས་གསུང་། །

From *The Mother of the Victorious Ones*:

> If one objectifies with characteristics, that is not a dedication.
> If there are no characteristics, that is the dedication for awakening.
> Just like eating fine food that has been mixed with poison,

So too, the Victorious One has said, is
fixating on virtuous dharmas.

ཞེས་པས། མདུན་གྱི་ནམ་མཁར་རང་གི་རྩ་བའི་བླ་མ་ལ། སངས་རྒྱས་དང་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ཡི་དམ་དཀྱིལ་འཁོར་གྱི་ལྷ་ཚོགས་ཐམས་ཅད་བསྡོ་བའི་དཔང་པོར་བཞུགས་པར་བསམ་ལ། མི་དམིགས་པའི་ངང་ནས་གདངས་འགག་མེད་ཀྱིས་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་རྫོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་ཐོབ་པར་བྱ་བའི་དོན་དུ་སྔོ་སྟེ། བདག་དང་འཁོར་འདས་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་དུས་གསུམ་དུ་བསགས་པ་དང་ཡོད་པའི་དགེ་བའི་རྩ་བ་འདིས། བདག་དང་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་མྱུར་དུ་བླ་ན་མེད་པར་ཡང་དག་པར་རྫོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་རིན་པོ་ཆེ་ཐོབ་པར་གྱུར་ཅིག །

Therefore, imagine that in the space before you your root guru, along with all the buddhas, bodhisattvas, and the hosts of *yidam maṇḍala* deities, are present as witnesses to the dedication. From within a non-referential state, with an unceasing voice, dedicate for the purpose that all sentient beings may attain complete awakening: By this root of virtue accumulated and possessed in the three times by myself and all beings of *saṃsāra* and *nirvāṇa*, may I and all sentient beings swiftly attain the precious, unexcelled,

perfect, and complete awakening!

Colophon

རང་རིགས་འོད་གསལ་མངོན་དུ་བྱེད་པའི་ཐབས། །མཆོག་ཏུ་གྱུར་པ་ལྔ་ལྡན་ནོར་བུའི
ཕྲེང་། །མ་ནོར་བླ་མའི་མན་ངག་ཇི་བཞིན་དུ། །ཅུང་ཟད་གསལ་བར་དྷརྨརཱཛས་སྦྱར། །
གང་མཆིས་དགེ་བས་འགྲོ་བ་མ་ལུས་པའི། །རང་བཞིན་རྨོངས་པའི་གཉིས་འཛིན་སྒྲིབ་
པའི་ཚོགས། །གཉིས་མེད་འོད་གསལ་ཡེ་ཤེས་རབ་སྦྱངས་ནས། །ཀུན་ཀྱང་གནས་
ལུགས་དོན་ལ་གནས་པར་ཤོག །

This supreme method for actualizing luminous innate knowing-awareness,
This *Jewel Garland of the Fivefold Path*,
Following precisely the unerring instructions of the guru,
Dharmarāja has composed this with slight clarification.
By whatever virtue there is in this, may the obscuring mass
Of dualistic grasping, the fundamental confusion of all beings,
Be thoroughly cleared by the nondual luminous wisdom,
And may all come to abide in the meaning of the natural state.

ལྔ་ལྡན་གསལ་བྱེད་ནོར་བུའི་ཕྲེང་བ་ཞེས་བྱ་བ་འདི་ཉིད། རྟོགས་ལྡན་གྲགས་པ་ལ་སོགས་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཡང་མང་བསྐུལ་བས། འགྲོ་བའི་མགོན་པོ་དང་། ཆོས་ཀྱི་རྗེ་རིན་པོ་ཆེ་ཡབ་སྲས་ཀྱི་དགོངས་པ་བཞིན། ལས་དང་པོ་པ་རྣམས་ཀྱི་དོན་དུ་ཚོད་ལྡན་གྱི་པོ་རྒྱལ་གྱི་ཟླ་བའི་དཀར་པོའི་གྲལ་ཚེས་བཅོ་ལྔ་ལ་སྦྱར་བའོ། རྒྱལ་བ་རྣམས་ཀྱི་དམ་པའི་ཆོས་འཛིན་པར་གྱུར་ཅིག།

This text, *The Jewel Garland: An Elucidation of the Fivefold Path*, was composed at the repeated request of Tokden Drakpa and others. In accordance with the intent of the Protector of Beings Pakmodrupa and the precious Dharma Lord—father and son. It was composed for the benefit of beginners on the tenth day of the waxing moon of the victorious month, a favorable time. May the sublime Dharma of the victorious ones be upheld!

Translated by Dorjé Lopön Könchok Yedor (Dr. Lye) for the use of Drikung Dharmakirti International Sangha members.

To learn more about

Drikung Dharmakirti International Sangha

& the resources we offer freely,

visit:

drikungdharmakirti.com